

บทที่ 4

การพัฒนาหลักกฎหมายระหว่างประเทศในการให้ความคุ้มครองสิทธิในโดเมนเนม

จากการที่รัฐบาลของสหรัฐอเมริกาได้มอบหมายให้บริษัท Network Solutions เป็นผู้ดำเนินการจดทะเบียนโดเมนเนมในสกุล .com .org และ .net นั้น เมื่อเกิดปัญหาในเรื่องการผูกขาดและการไม่สามารถแก้ปัญหาข้อพิพาทโดเมนเนมได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้มีการมอบหมายให้ Internet Corporation for Assigned Names and Numbers เป็นผู้บริหารแทน โดยได้มอบภารกิจในเรื่องการส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันในตลาดบริการรับจดทะเบียนโดเมนเนมและยังได้มอบหมายให้องค์การบริหารโทรคมนาคมและสารสนเทศแห่งชาติ (NTIA) วางกรอบในการแก้ปัญหาด้วย¹

กรอบที่ NTIA ได้วางไว้มีหลักอยู่ว่า²

1. ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมจะต้องยอมรับถึงเขตอำนาจศาล ณ ที่ตั้งของหน่วยงานที่รับจดทะเบียน ฐานข้อมูลทะเบียน ผู้รับจดทะเบียนหรือเซิร์ฟเวอร์หลัก (Root server)
2. ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมจะต้องยอมรับในกรณีที่เกิดข้อพิพาทในเรื่องการจดทะเบียนโดเมนเนมหรือกรณี cybersquatting ขึ้น โดยคู่กรณีจะยอมใช้วิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทดังกล่าว
3. ผู้รับจดทะเบียนโดเมนเนมจะปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันมิให้มีการนำเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงไปจดทะเบียนโดเมนเนมโดยผู้อื่นที่ไม่ใช่เจ้าของเครื่องหมายนั้น
4. เมื่อมีการจดทะเบียนโดเมนเนมจะต้องไม่มีการทำข้อตกลงที่จำกัดสิทธิตามกฎหมายของผู้จดทะเบียนโดเมนเนมหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการหากมีการดำเนินคดี

นอกจากนี้รัฐบาลสหรัฐอเมริกายังได้ร้องขอให้องค์กรทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO) ศึกษาปัญหาเรื่องโดเมนเนมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญา WIPO ก็ได้ดำเนินกระบวนการหารือในระดับนานาชาติ (WIPO Process) เพื่อให้คำแนะนำแก่ ICANN ในประเด็นต่าง ๆ ด้าน

¹ สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์, “การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (โครงการผลกระทบทางเศรษฐกิจส่วนรวมของการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ต่อประเทศไทย)” (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2543), (อัคราเนนา).

² ข้อมูลจาก <http://www.ntia.doc.gov/ntiahome/domainname>

ทรัพย์สินทางปัญญาและหาแนวทางปฏิบัติมาตรฐาน (Uniform Approach) ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท³

ดังนั้นการดำเนินงานของ WIPO และ ICANN จึงมีส่วนที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยเฉพาะในส่วนของ Final Report ซึ่งมีข้อเสนอแนะที่สำคัญในเรื่อง⁴

1. การสร้างมาตรฐานของแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับผู้รับจดทะเบียน gTLD
2. การให้ผู้รับจดทะเบียนรวบรวมรายละเอียดข้อมูลการติดต่อผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนโดเมนเนมเพื่อประโยชน์เจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาในการบังคับตามสิทธิตน
3. การกำหนดกระบวนการแก้ปัญหาข้อพิพาทในเชิงบังคับ (Mandatory dispute settlement procedures) เพื่อจัดการกับการจดทะเบียนโดยไม่สุจริตและการจดทะเบียนในทางที่ไม่เหมาะสมที่เป็นการละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้า และ
4. การสร้างระบบที่ให้เจ้าของเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงหรือเป็นที่รู้จักทั่วโลกได้รับการปกป้องมิให้บุคคลอื่นนำชื่อเครื่องหมายดังกล่าวมาจดทะเบียนเป็นโดเมนเนม

ทั้ง WIPO และ ICANN ได้แบ่งขั้นตอนและรายละเอียดในการปฏิบัติงานออกเป็นส่วนต่าง ๆ โดยจะมีบางส่วนที่มีความสัมพันธ์กัน นอกจากนี้การศึกษาถึงการดำเนินงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับโดเมนเนมก็มีความสำคัญต่อการพัฒนาหลักกฎหมายระหว่างประเทศในเรื่องนี้ด้วยเช่นกัน

1. World Intellectual Property Organization

ในเรื่องการแก้ปัญหาข้อพิพาทโดเมนเนมนี้ WIPO ได้แบ่งการดำเนินงานออกเป็นสองส่วนหลักคือ กระบวนการพัฒนาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ตโดเมนเนมซึ่งจะอยู่ในส่วนของ WIPO Internet Domain Name Process และอีกส่วนหนึ่งคือการแก้ปัญหาข้อพิพาทที่กำลังเกิดขึ้นคือ Domain Name Dispute Resolution Service⁵ ซึ่งแต่ละส่วนจะมีขั้นตอน วิธีการและรายละเอียดที่สำคัญดังนี้

³ สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์, “การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (โครงการผลกระทบทางเศรษฐกิจส่วนรวมของการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ต่อประเทศไทย)” (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย 2543), (อัดสำเนา).

⁴ Charles Clark, "Net Law: A Cyberspace Agenda for Publishers : NETLAW FIVE," The Journal of World Intellectual Property, vol. 3 no.1 (January 2000) : p.136.

⁵ ข้อมูลจาก <http://ecommerce.wipo.int/domains/process/eng/backgroud.html>

1.1 Domain Name Dispute Resolution Service

ในส่วนนี้เป็นบริการที่จัดตั้งขึ้นโดย WIPO Arbitration and Mediation Center for the Resolution of Domain Name Disputes ซึ่งศูนย์ดังกล่าวนี้เป็นสถาบันชั้นนำในการให้บริการแก้ปัญหาข้อพิพาทเกี่ยวกับโดเมนเนมต่อไปนี้⁶

a. gTLDs ได้แก่ สกุลโดเมนเนม .com, .net และ .org

b. ccTLDs ได้แก่ สกุลโดเมนเนม .nu

ในการจัดการกับปัญหาข้อพิพาทในโดเมนเนมทั้งสองประเภทมีหลักเกณฑ์สำคัญที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1.1.1 Supplemental Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy

หลักเพิ่มเติมนี้มีผลบังคับใช้เมื่อ 1 ธันวาคม 1999 โดยจะใช้สัมพันธ์กับ Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy ฉบับปรับปรุงวันที่ 24 ตุลาคม 1999⁷ ซึ่งใช้บังคับกับกระบวนการพิจารณาที่มีการยื่นข้อร้องเรียนนับตั้งแต่วันมีผลบังคับใช้เป็นต้นไป⁸ สาระสำคัญของหลักเพิ่มเติมมีดังนี้

1. เรื่องการติดต่อ⁹

A. ในส่วนกระบวนการที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์นั้น นอกจากหลักที่กำหนดไว้ในเรื่องการส่งคำร้องเรียน (paragraph 3(b)) และการส่งคำตอบได้ (paragraph 5(b)) แล้ว การส่งกรณีอื่นๆ ที่ต้องส่งไปยังศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทหรือส่งแก่คณะผู้บริหาร (Administrative Panel) ตามหลักเกณฑ์นี้อาจกระทำได้ด้วย

- 1) ใช้ telecopy หรือ โทรสาร โดยมีคำยืนยันในการส่ง
- 2) ส่งอีเมลไปยังที่อยู่ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระบุไว้ หรือ
- 3) ยื่นเรื่องผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ตและระบบบริหาร หากคู่กรณีเห็นพ้องกัน

B. ในการติดต่อไปยังศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอีเมล ให้ส่งมายังที่อยู่ระบุไว้คือ domain.disputes@wipo.int

⁶ ข้อมูลจาก <http://arbiter.wipo.int/domains/gtld/index.html>

⁷ ดู paragraph 1(a) ของ Supplemental Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Oct.24, 99).

⁸ ดู paragraph 1(b) ของ Supplemental Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Oct.24, 99).

⁹ ดู paragraph 3 ของ Supplemental Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Oct.24, 99).

C. ในการส่งเอกสารแก่ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท คู่กรณีต้องแนบสำเนา 4 ชุดไปพร้อมกับต้นฉบับด้วย

D. ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทจะต้องเก็บรักษาเอกสารการติดต่อที่สำคัญที่ได้รับไว้และที่ทำขึ้นเองตามหลักเกณฑ์

2. การส่งคำร้องเรียน¹⁰

A. ในการส่งคำร้องเรียน ผู้ร้องเรียนจะต้องใช้แบบฟอร์มหน้าปกที่กำหนดไว้

B. ในการยื่นคำร้องเรียนแก่ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ผู้ร้องเรียนต้องเตรียมสำเนาให้แก่ผู้รับจดทะเบียนโดเมนเนมด้วย

C. ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทจะต้องส่งคำร้องเรียนให้แก่ผู้รับพร้อมทั้งคำแนะนำตามที่กำหนดไว้

3. การตรวจสอบรูปแบบคำร้องเรียน¹¹

A. ภายใน 5 วันนับแต่ได้รับคำร้องเรียน ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทจะต้องตรวจสอบว่าคำร้องเรียนมีรูปแบบถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในนโยบาย หลักเกณฑ์สำหรับนโยบายและหลักเพิ่มเติมนี้หรือไม่ และให้แจ้งแก่ผู้ร้องเรียนและผู้รับ

B. หากผู้ร้องเรียนไม่แก้ไขข้อบกพร่องภายในเวลาที่กำหนดในหลักเกณฑ์สำหรับนโยบาย ให้ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทแจ้งแก่ผู้ร้องเรียน ผู้รับและผู้รับจดทะเบียนโดเมนเนมที่เกี่ยวข้องทราบถึงการเพิกถอนคำร้องเรียนนั้น

C. หากไม่มีการยืนยันของผู้ร้องเรียนในการจะส่งคำร้องเรียนใหม่ไปแทนคำร้องเรียนที่ถูกเพิกถอน ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทจะคืนค่าธรรมเนียมให้

4. การแต่งตั้งผู้บริหารข้อพิพาท¹²

A. ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทจะต้องปรึกษาคู่กรณีทั้งสองถึงการแต่งตั้งผู้บริหารข้อพิพาท (Case Administrator) และผู้รับผิดชอบในการบริหารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทและการติดต่อกับคณะผู้บริหาร

B. ผู้บริหารข้อพิพาทอาจให้ความช่วยเหลือทางด้านบริหารแก่คณะผู้บริหารได้ แต่ไม่มีอำนาจในการตัดสินเรื่องที่เป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับข้อพิพาท

¹⁰ ดู paragraph 4 ของ Supplemental Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Oct.24, 99).

¹¹ ดู paragraph 5 ของ Supplemental Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Oct.24, 99).

¹² ดู paragraph 6 ของ Supplemental Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Oct.24, 99).

5.กระบวนการในการแต่งตั้งคณะผู้ตัดสิน¹³

A. ในกรณีที่คู่กรณีต้องส่งรายชื่อบุคคล 3 คนเพื่อเลือกเป็นคณะผู้ตัดสิน จะต้องจัดหาชื่อและรายละเอียดติดต่อเรียงลำดับตามความต้องการ และในการแต่งตั้งนั้น ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทจะพิจารณาตามความพร้อมของข้อมูลและลำดับความต้องการของคู่กรณี

B. การแต่งตั้งประธานคณะผู้ตัดสิน

1) ผู้ตัดสินคนที่สามที่ได้รับการแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์สำหรับนโยบายตาม paragraph b(e) จะดำรงตำแหน่งประธานคณะผู้ตัดสิน

2) ภายใต้หลักเดียวกันนี้ แม้คู่กรณีไม่สามารถระบุลำดับความต้องการในรายชื่อได้ กระบวนการแต่งตั้งประธานคณะผู้ตัดสินก็จะยังคงดำเนินต่อไป

3) คู่กรณีทั้งสองฝ่ายอาจลงความเห็นร่วมกันถึงคุณลักษณะของประธานคณะผู้ตัดสินได้ โดยจะต้องแจ้งศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทถึงความตกลงดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 5 วันหลังจากได้รับรายชื่อบุคคล

C. การผัดผ่อนของผู้รับ

กรณีที่ผู้รับไม่ส่งคำตอบได้หรือไม่ชำระเงินที่กำหนดในหลักเกณฑ์สำหรับนโยบายตาม paragraph 5 (c) ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทจะแต่งตั้งคณะผู้ตัดสินดังนี้

1) หากผู้ร้องเรียนเลือกคณะผู้ตัดสินเพียงคนเดียว ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทจะเลือกจากรายชื่อที่แสดงไว้

2) หากผู้ร้องเรียนเลือกคณะผู้ตัดสิน 3 คน ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทจะเลือกเพียงชื่อเดียวจากที่ผู้ร้องเรียนเสนอมาและแต่งตั้งผู้ตัดสินคนที่สองและประธานคณะผู้ตัดสินจากรายชื่อที่แสดงไว้

¹³ ดู paragraph 7 ของ Supplemental Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Oct.24, 99).

1.1.2 Domain Name Advisory Service

นอกจากการให้บริการในการแก้ปัญหาข้อพิพาทโดเมนเนมแล้ว ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (WIPO Arbitration and Mediation Center for the Resolution of Domain Name Disputes) ยังประสานงานร่วมกับผู้รับจดทะเบียนที่ได้รับการรับรองจาก ICANN และผู้รับจดทะเบียนโดเมนเนมรหัสชื่อประเทศ (Designated Country- Code Domain Name Registrar) โดยได้จัดตั้งระบบการแก้ปัญหาและหลีกเลี่ยงข้อพิพาทโดเมนเนม (Domain Name Dispute Avoidance and Resolution Systems หรือ DARS)

ปัจจุบันการดำเนินงานของศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในส่วนของ DARS มีขึ้นในสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ประเทศในลาตินอเมริกาและยุโรปอีกหลายประเทศ มีการใช้วิธีดำเนินงานแบบ “client-driven” โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมทางด้านกฎหมายและการค้า งานในส่วนดังกล่าวนี้ได้แก่¹⁴

1. กำหนดมุมมองทางด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้ระบบ DARS
2. อภิปรายถ้อยคำและเงื่อนไขที่จะนำมาพิจารณาใช้ในข้อตกลงการจดทะเบียนโดเมนเนม
3. ร่างนโยบายแก้ปัญหาข้อพิพาทโดเมนเนมให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ใด ๆ ที่ใช้บังคับ
4. พัฒนานโยบายและขั้นตอนการดำเนินงานภายในรวมทั้งการรวบรวมเอกสารที่จำเป็นในการใช้นโยบายการแก้ปัญหาข้อพิพาทโดเมนเนมของผู้รับจดทะเบียน รวมถึงมาตรฐานการยอมรับ การจัดทำทะเบียนคำร้องเรียนและการตอบคำถามต่างๆ

1.1.3 Registrar Dispute Policy Implementation Package

นอกจากการใช้มาตรการต่างๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว ยังมีขั้นตอนสำคัญที่ผู้รับจดทะเบียนโดเมนเนมจะต้องคำนึงถึงเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายและหลักเกณฑ์สำหรับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับผู้จดทะเบียนของตน หลักการปฏิบัติตามนโยบายโดยรวมจะนี้ประกอบด้วย¹⁵

1. รายการตรวจสอบผู้รับจดทะเบียนโดเมนเนม (Registrar Checklist) สำหรับ ICANN Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy and Rules
2. แผนกำหนดระยะเวลาสำหรับกระบวนการทางบริหาร (Administrative Procedure) ของ ICANN
3. แผนผังการติดต่อระหว่างศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและผู้รับจดทะเบียนโดเมนเนมในการดำเนินการทางบริหาร

¹⁴ ข้อมูลจาก <http://arbiter.wipo.int/domains/services/index.html>

¹⁵ ข้อมูลจาก <http://arbiter.wipo.int/domains/registrar/index.html>

4.การตรวจสอบ Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy and Rules ของ ICANN

5.เนื้อหาในการติดต่อที่ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทจะส่งให้ผู้รับจดทะเบียนในเรื่องเกี่ยวกับข้อพิพาท

6.ข้อมูลการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

1.1.4 ตัวอย่างการระงับข้อพิพาทของ WIPO Arbitration and Mediation Center

ก. กรณีคณะผู้ตัดสินให้มีการโอนโดเมนเนม

1.ข้อพิพาทใน gTLD

1.1 Salvatore Ferragamo Italia S.p.A. v. Eric Schier¹⁶

ผู้ร้องเรียนเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในสหรัฐอเมริกา สำหรับเครื่องหมาย SALVATORE FERRAGAMO และ FERRAGAMO ส่วน Mr.Schier เป็นผู้จดทะเบียน โดเมนเนม ferragamo.net ไว้กับ NSI

เนื่องจากผู้ถูกร้องเรียนยินยอมในการ โอน โดเมนเนมที่พิพาทและได้ดำเนินการส่งเอกสาร การโอนให้ฝ่ายผู้ร้องเรียน ดังนั้น จึงมีผลเป็นการยุติกระบวนการทางบริหารตาม paragraph 17 ของ หลักเกณฑ์ (the Rules) อย่างไรก็ตาม ตามหลักใน paragraph 4(i) ของนโยบายและ paragraph 15(a) และ 17(a) ของหลักเกณฑ์ แม้ว่าคณะผู้ตัดสินจะได้ยุติกระบวนการดังกล่าวไปแล้ว แต่ก็ยังอาจ ดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนาของคู่กรณีได้

คณะผู้ตัดสินจึงกำหนดให้ NSI โอน โดเมนเนม ferragamo.net ของผู้ถูกร้องเรียนไปยังผู้ ร้องเรียน

1.2 Julia Fiona Roberts v. Russell Boyd¹⁷

กรณีดังกล่าวเป็นการพิพาทกันในโดเมนเนม juliaroberts.com ซึ่งจดทะเบียนไว้กับ NSI จากพบบข้อเท็จจริงว่า เว็บไซต์ดังกล่าวเป็นการแสดงรูปภาพของผู้หญิงคนหนึ่ง โดยได้มีการนำโดเมนเนมนี้ออกประมูลในเว็บไซต์การประมูลที่ชื่อว่า “eBay” นอกจากนี้ยังพบว่า Mr.Boyd ผู้ถูกร้องเรียนมีพฤติการณ์จดทะเบียน โดเมนเนมชื่อนักแสดงและบุคคลผู้มีชื่อเสียงต่างๆ ไว้อีกกว่า 50 ชื่อ ประเด็นที่คณะผู้ตัดสินได้พิจารณามีดังนี้

¹⁶ ดู Salvatore Ferragamo Italia S.p.A. v. Eric Schier, WIPO Domain Name Dispute, Case D2001-0025.

¹⁷ ดู Julia Fiona Roberts v. Russell Boyd, WIPO Domain Name Dispute, Case no.D2000-0210.

1. คณะผู้ตัดสินได้ลงความเห็นไว้ว่า ความคล้ายจนก่อให้เกิดความสับสนตามหลักใน Lanham Act Section 2(d), 15 U.S.C. Section 1052(d) นั้นไม่จำเป็นต้องมีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าขึ้นจริงและชื่อ “Julia Roberts” นั้น ผู้ร้องเรียนก็มี secondary association ตามสิทธิในกฎหมายเครื่องหมายการค้าของสหรัฐอเมริกาอยู่แล้ว เมื่อพิจารณาได้ว่าผู้ร้องเรียนมีสิทธิในชื่อตามกฎหมายเครื่องหมายการค้า โดเมนเนมดังกล่าวจึงเหมือนและคล้ายจนก่อให้เกิดความสับสนกับชื่อตามหลักใน paragraph 4(a)(i)

2. เนื่องจากผู้ถูกร้องเรียนไม่มีความสัมพันธ์หรือได้รับอนุญาตจากผู้ร้องเรียนในการใช้ชื่อหรือเครื่องหมายดังกล่าวและผู้ร้องเรียนสามารถพิสูจน์ได้ว่า Mr. Boyd ไม่สามารถแสดงได้ว่ามีการใช้โดเมนเนมเพื่อเสนอขายสินค้าหรือบริการ ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าคนเป็นที่รู้จักทั่วไปจากโดเมนเนมนั้น ไม่มีการใช้ที่ไม่ใช่ทางการค้าโดยชอบหรือใช้อย่างเป็นธรรมและไม่สามารถอ้างหลักอื่นใดในการยืนยันถึงสิทธิหรือประโยชน์ที่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น ผู้ถูกร้องเรียนจึงไม่มีสิทธิหรือประโยชน์ที่ชอบในโดเมนเนมตามหลักใน paragraph 4(a)(ii)

3. เนื่องจากผู้ถูกร้องเรียนได้ยอมรับว่ามีการจดทะเบียนโดเมนเนมอื่น ๆ ซึ่งรวมถึงชื่อคาราผู้มีชื่อเสียงหลายคน การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการจึงเป็นการขัดขวางการใช้โดเมนเนมของเจ้าของชื่อเหล่านั้นตามหลักใน paragraph 4(a)(iii) และเมื่อพิจารณาประกอบกับการจัดการประมวลโดเมนเนมในเว็บไซต์ทางการค้า จึงเป็นการแสดงถึงเจตนาที่ไม่สุจริตในการจดทะเบียนและการใช้

ดังนั้น คณะผู้ตัดสินจึงมีคำตัดสินให้โอนโดเมนเนมให้แก่ผู้ร้องเรียนตามหลักใน paragraph 4(i) ของนโยบายและหลักใน paragraph 15 ของ Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy

2. ชื่อพิพาทใน ccTLD

2.1 Yahoo! Inc. v. Yahoo Computer Services¹⁸

ตามข้อเท็จจริงนี้ ผู้ถูกร้องเรียนได้จดทะเบียนโดเมนเนม “yahoo.com.ph” และ “yahoo.ph” ไว้กับ DotPhone, Inc. โดยชื่อ Yahoo Computer Services นั้นเป็นชื่อในทางธุรกิจ (business name) ของ Imaginet International Inc. ที่จดทะเบียนไว้กับหน่วยงานของประเทศฟิลิปปินส์ ผู้ร้องเรียนได้พบว่าโดเมนเนม yahoo.com.ph ได้มีการใช้กับเว็บไซต์ที่มีเครื่องหมาย YAHOO COMPUTER SERVICES ซึ่งมีการเสนอขายบริการเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ และโดเมนเนม yahoo.ph ก็ได้มีการใช้เชื่อมโยงกับเว็บไซต์ที่ใช้ชื่อ “Imagnet International, Inc.” และมีการเชื่อมต่อกับเว็บไซต์อื่น

¹⁸ Yahoo! Inc. v. Yahoo Computer Services, WIPO Domain Name Dispute, Case No.DPH2001-0001.

เมื่อพิจารณาตามหลักฐานที่ปรากฏ คณะผู้ตัดสินพบว่า

1. ผู้ร้องเรียนมีสิทธิในเครื่องหมายการค้า YAHOO! จริง โดเมนเนมดังกล่าวมีความคล้ายจนก่อให้เกิดความสับสนกับเครื่องหมายของผู้ร้องเรียนและสร้างขึ้นจากลักษณะบ่งเฉพาะของคำว่า YAHOO ข้อแตกต่างเพียงประการเดียวคือเครื่องหมาย ! จึงถือได้ว่าเครื่องหมายทั้งสองมีความคล้ายจนก่อให้เกิดความสับสนกับเครื่องหมายการค้าของผู้ร้องเรียน

2. ผู้ถูกร้องเรียน ไม่มีสิทธิหรือประโยชน์ที่ชอบในโดเมนเนมนั้น เนื่องจากการจดทะเบียนและการใช้โดเมนเนมดังกล่าวเป็นเพียงการใช้เพียงบางส่วนของชื่อทางการค้าที่เกิดขึ้นภายหลังความมีชื่อเสียงของเครื่องหมายการค้าของผู้ร้องเรียนในฟิลิปปินส์

3. การกระทำของผู้ถูกร้องเรียนแสดงถึงเจตนาที่ไม่สุจริตอย่างชัดเจนเนื่องจากเป็นไปได้ น้อยมากที่ผู้ถูกร้องเรียนจะไม่ทราบถึงความมีอยู่ของชื่อและเครื่องหมายการค้าของผู้ร้องเรียน ข้ออ้างที่ว่าผู้ถูกร้องเรียนได้จดทะเบียนชื่อทางการค้าและได้สร้างคำว่า Yahoo ที่มีลักษณะบ่งเฉพาะมาก่อนจะมีการจดทะเบียนโดเมนเนมจึงไม่อาจรับฟังได้ การจดทะเบียนโดเมนเนมของผู้ร้องเรียนจึงมีเจตนาในการดึงดูดผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อผลประโยชน์ในทางการค้าโดยสร้างความน่าจะเป็นสับสนกับเครื่องหมาย YAHOO! ว่าเป็นเว็บไซต์ที่มีความเกี่ยวข้องหรือเป็นสาขากับของผู้ร้องเรียน

ดังนั้นคณะผู้ตัดสินจึงวินิจฉัยให้มีการโอนโดเมนเนมทั้งสองตามคำขอของผู้ร้องเรียน

2.2 The NASDAQ Stock Market, Inc. v. Steve¹⁹

โดเมนเนมที่พิพาทกันในกรณีนี้คือ nasdaq.tv ซึ่งมีการจดทะเบียนไว้กับ dotTV Corporation International บริษัทผู้รับจดทะเบียนรายนี้ได้นำนโยบายในการจดทะเบียนของ ICANN มาใช้และได้เลือกให้ WIPO Arbitration and Mediation Center เป็นผู้ทำหน้าที่ระงับข้อพิพาท

จากการวินิจฉัยตามหลักใน paragraph 4(a) ของ UDRP ปรากฏว่า โดเมนเนมที่ผู้ถูกร้องเรียนจดทะเบียนมีความเหมือนหรือคล้ายจนก่อให้เกิดความสับสนกับเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่ผู้ร้องเรียนมีสิทธิ และผู้ถูกร้องเรียนก็ไม่มีประโยชน์โดยชอบกฎหมายในการใช้โดเมนเนมดังกล่าว

ส่วนการจดทะเบียนเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงเป็น SLD นั้น โดยหลักแล้วจะไม่เข้าลักษณะตามตัวอย่างของเจตนาทุจริตที่กำหนดไว้ใน paragraph 4 ของ UDRP แต่คณะผู้ตัดสินได้เคยวางหลักไว้ในข้อพิพาทก่อนหน้าเห็นว่า การใช้โดยมีเจตนาทุจริตไม่จำเป็นต้องมีการกระทำเสมอไป การ

¹⁹ ดู The NASDAQ Stock Market, Inc. v. Steve, WIPO Domain Name Dispute, Case DTV2001-0001.

ไม่กระทำการก็อยู่ในขอบข่ายของแนวคิดนี้ จึงต้องพิจารณาที่พฤติกรรมของผู้ถูกร้องเรียนเป็นสำคัญยิ่งกว่าคำกล่าวอ้าง

การจดทะเบียนโดยทราบอยู่แล้วถึงความมีอยู่ของเครื่องหมาย จึงเป็นการแสดงถึงเจตนาในการจดทะเบียนและใช้อย่างทุจริต คณะผู้ตัดสินจึงมีคำตัดสินให้โอนการจดทะเบียนโดเมนเนมดังกล่าวแก่โจทก์ตามหลักใน paragraph 4(i) ของ UDRP

ข.กรณีคณะผู้ตัดสินปฏิเสธคำขอของผู้ร้องเรียน

1.ข้อพิพาทใน gTLD

1.1 ennes de Football v. The European Unique Resources Organisation 2000 B.V.²⁰

โดเมนเนมที่พิพาทในกรณีนี้คือ euro2000.com ซึ่งจดทะเบียนไว้กับ NSI ผู้ร้องเรียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายบริการ EURO 2000 ในกลุ่มประเทศเบเนลักซ์ ส่วนผู้ถูกร้องเรียนเป็นเจ้าของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า EURO2000 ในสหรัฐอเมริกาซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดหาข้อมูลในเครือข่าย

คณะผู้ตัดสินได้พิจารณาในประเด็นต่อไปนี้

1.หลักฐานเรื่องเครื่องหมายการค้า เนื่องจากผู้ถูกร้องเรียนมีการจดทะเบียนหลัก (Principal Registration) ไว้กับสำนักงานสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้าสหรัฐอเมริกา (USPTO) ดังนั้น แม้เมื่อนำไปใช้เป็นเครื่องหมายบริการก็ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะในการทำหน้าที่เป็นเครื่องหมายการค้าด้วย

2.การจดทะเบียนโดเมนเนมของผู้ถูกร้องเรียน คณะผู้ตัดสินมีความเห็นว่า การจดทะเบียนโดเมนเนม euro2000.com มีเจตนาในการหารายได้ในทางที่สอดคล้องกับสิทธิในเครื่องหมายการค้า

3.สิทธิหรือประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมายในโดเมนเนม ในกรณีนี้ได้มีข้อเสนอแนะว่า สิทธิหรือประโยชน์ดังกล่าวควรมีที่มาจากกรรมสิทธิในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ในกรณีนี้ แม้ผู้ร้องเรียนจะอ้างว่าการจดทะเบียนเครื่องหมายเกิดขึ้นหลังการเดือน แต่ก็ไม่ปรากฏหลักฐานในการคัดค้านแต่อย่างใด

4.การใช้โดเมนเนมในกรณีนี้เป็นการนำเสนอเว็บไซต์โดยเกี่ยวเนื่องกับเรื่องราวของ Euro 2000 และกระทำไปโดยมีเจตนาทุจริต

ดังนั้น คณะผู้ตัดสินจึงปฏิเสธคำขอของผู้ร้องเรียนในการให้โอนการจดทะเบียนโดเมนเนม

²⁰ ดู ennes de Football v. The European Unique Resources Organisation 2000 B.V., WIPO Internet Domain Name Dispute, Case D2000-0230.

1.2 Pacific Place Holding Ltd. v. Richard Greenwood²¹

โดเมนเนมที่พิพาทกันในกรณีนี้คือ pacificplace.com ซึ่งจดทะเบียนไว้กับ NSI โจทก์ได้อ้างถึงกรรมสิทธิ์ในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า PACIFIC PLACE และ PACIFIC PLACE AND DESIGN และการจดทะเบียนโดเมนเนม pacificplace.com ซึ่งอยู่ในความดูแลของตัวแทนบริการอินเทอร์เน็ต

ส่วนผู้ถูกร้องเรียนได้ชี้ให้เห็นถึงข้อแตกต่างระหว่างสินค้าบริการภายใต้เครื่องหมายการค้าและบริการที่จัดขึ้นที่หาดแปซิฟิก รัฐแคลิฟอร์เนีย ซึ่งเป็นธุรกิจในประเทศ จึงไม่ก่อให้เกิดความคล้ายจนก่อให้เกิดความสับสน

คณะผู้ตัดสินจึงได้พิจารณาแล้วพบว่า ผู้ร้องเรียนไม่มีหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกร้องเรียนไม่มีสิทธิหรือประโยชน์ที่ช่วยคุ้มครองในโดเมนเนมและการขายโดเมนเนมไปของ Source Internet ยังไม่เป็นที่พยานที่พอเพียงในการจะถือว่าหน่วยงานดังกล่าวจดทะเบียนโดเมนเนมโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขายให้โจทก์ กรณีจึงไม่ปรากฏถึงเจตนาทุจริตของผู้ถูกร้องเรียน

คณะผู้ตัดสินวินิจฉัยว่า กรณีไม่เข้าหลักใน paragraph 4 ของ UDRP จึงตัดสินให้โดเมนเนมที่พิพาทยังคงเป็นของผู้ร้องเรียน

2. ข้อพิพาทใน ccTLD

2.1 Rodale, Inc. v. Healthology, Inc.²²

โดเมนเนมที่พิพาทระหว่างคู่กรณีคือ menshealth.tv ซึ่งจดทะเบียนไว้กับ dotTV Corporation International ผู้ร้องเรียนได้อ้างว่า ตนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าจดทะเบียน MEN'S HEALTH ซึ่งจดทะเบียนแบบ Supplemental กับ USPTO เพื่อใช้กับนิตยสาร และมีการจดทะเบียนแบบ Principal เพื่อใช้กับกระเป๋าเดินทางและถุง นอกจากนี้ยังจดทะเบียนโดเมนเนม www.menshealth.com และจดทะเบียนเป็น ccTLD ของหลายประเทศแต่ไม่รวมถึง .tv

ส่วนผู้ร้องเรียนเป็นบริษัทที่จัดทำเครือข่ายเรื่องสุขภาพบนอินเทอร์เน็ต โดยเครือข่ายดังกล่าวประกอบด้วยเว็บไซต์จำนวนมาก สำหรับโดเมนเนมที่พิพาทนั้น ได้จดทะเบียนขึ้นเพื่อใช้กับบทความเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพของผู้ชาย

คณะผู้ตัดสินมีความเห็นว่า คำว่า menshealth มีความเหมือนหรือคล้ายจนก่อให้เกิดความสับสนกับเครื่องหมายการค้าของผู้ร้องเรียนจริง แม้กรณีอาจสรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องเรียนยอมทราบถึง

²¹ ดู Pacific Place Holding Ltd. v. Richard Greenwood, WIPO Internet Domain Name Dispute, Case D2000-0089.

²² ดู Rodale, Inc. v. Healthology, Inc., WIPO Internet Domain Name Dispute, Case DTV 2000-0005.

ความมีชื่อเสียงของเครื่องหมายโจทก์ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า ผู้ถูกร้องเรียนจะไม่มีสิทธิหรือประโยชน์ที่ชอบด้วยกฎหมายในการใช้ชื่อดังกล่าว การจดทะเบียนดังกล่าวกระทำไปเพื่อใช้กับข้อมูลทางการแพทย์บนเครือข่ายและมีการใช้มาก่อนการส่งคำเตือนเป็นเวลานาน จึงไม่เป็นการใช้โดยมิเจตนาทุจริต

คณะผู้ตัดสินจึงปฏิเสธคำขอให้มีคำสั่งห้ามของผู้ร้องเรียน

2.2 Toronto Star Newspaper Ltd. v. Elad Cohen²³

คู่กรณีทั้งสองพิพาทกันในโดเมนเนม tstv.tv ที่จดทะเบียนไว้กับ dotTV Corporation International ฝ่ายผู้ร้องเรียนได้จัดรายการโทรทัศน์ที่รู้จักกันในนาม TSTV ที่ประเทศแคนาดา และมีการนำเสนอเรื่องราวที่เว็บไซต์ 2 แห่งอีกด้วย นั่นคือ tstv.com และ torontostartv.com โดยโดเมนเนมชื่อแรกจดทะเบียนไว้กับหน่วยงานในแคนาดาและชื่อที่สองจดทะเบียนไว้กับ NSI นอกจากนี้ ผู้ร้องเรียนยังเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า TSTV ที่จดทะเบียนไว้ในแคนาดาด้วย

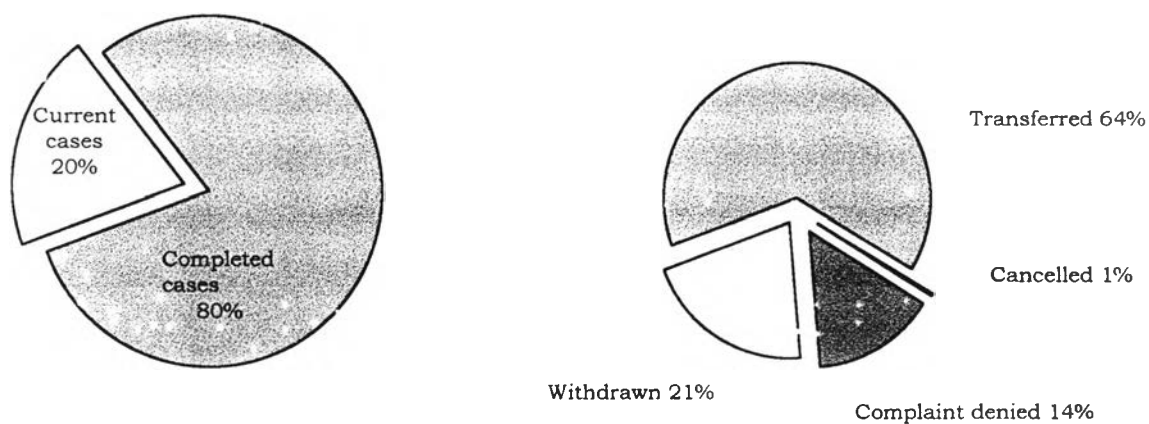
ในการนี้ ผู้ถูกร้องเรียนได้อ้างว่า คำย่อ tstv เป็นคำสามัญหรือคำที่ใช้บรรยาย (Generic or descriptive term) ในสังคมของผู้แปลงเพศ ผู้ถูกร้องเรียนไม่เคยทราบถึงสิทธิดังกล่าวของผู้ร้องเรียนและการใช้โดเมนเนม tstv.tv มีขึ้นเพื่อเสนอขายบริการสำหรับชุมชนผู้แปลงเพศ

แม้ผู้ถูกร้องเรียนจะไม่มีสิทธิในเครื่องหมายการค้า TSTV และได้จดทะเบียนโดเมนเนมที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์ แต่ก็ไม่ปรากฏถึงหลักฐานที่แสดงถึงการพยายามติดต่อผู้ร้องเรียนแต่อย่างใด คณะผู้ตัดสินจึงวินิจฉัยว่า การกระทำของผู้ถูกร้องเรียนไม่ใช่สิ่งที่น่าประณามและไม่มีเจตนาทุจริต ดังนั้น ผู้ร้องเรียนจึงมีสิทธิและประโยชน์ที่ชอบด้วยกฎหมายในการใช้โดเมนเนมนั้น

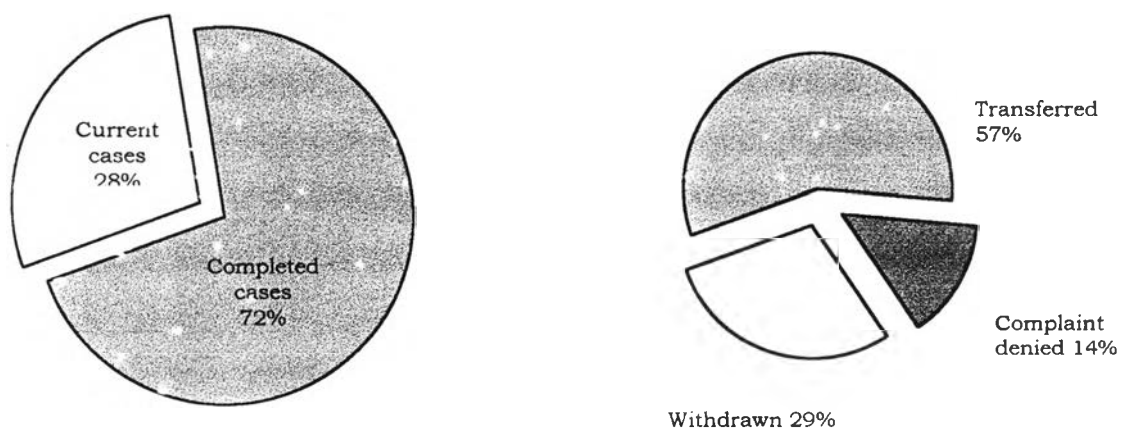
²³ ดู Toronto Star Newspaper Ltd. v. Elad Cohen, WIPO Internet Domain Name Dispute, Case DTV 2000-0006.

แผนภูมิแสดงอัตราส่วนผลการระงับข้อพิพาทของ WIPO Arbitration and Mediation Center
(แสดงข้อมูลถึงเดือนมีนาคม พ.ศ.2543)

กรณีพิพาทใน gTLD

กรณีพิพาทใน ccTLD

* แผนภูมินี้นำมาจาก <http://arbiter.wipo.int/domains/statistics/resultshhtml> และ
<http://arbiter.wipo.int/domains/statistics/results-cclds.html>

1.2 WIPO Internet Domain Name Process

การดำเนินงานในส่วนนี้เป็นการวางหลักสำหรับเรื่อง โดเมนเนมในอินเทอร์เน็ตทั้งหมด WIPO ได้มีบทบาทในการเข้ามาจัดการในเรื่องการดำเนินการทางด้านทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับโดเมนเนม โดยข้อเสนอแนะของ WIPO นี้จะถูกนำไปใช้ในองค์กรใหม่คือ ICANN ซึ่งเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อจัดการทางด้านนโยบายและเทคนิคเกี่ยวกับ DNS การดำเนินการดังกล่าวมีการจัดทำแผนงานดังนี้

1.2.1 Report of the WIPO Internet Domain Name Process

เอกสารนี้เป็นการสรุปผลการจัดทำ Internet Domain Name Process จากการดำเนินงานของ WIPO ซึ่งได้จัดให้มีการประชุมระหว่างประเทศสมาชิกเมื่อเดือนกันยายน 1998 โดยจัดทำ Request for Comments (RFC) เป็น 3 ภาษา มีการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับ RFC ซึ่งมาจากรัฐบาลประเทศต่างๆ องค์กรระหว่างประเทศ องค์กรทางวิชาชีพ อุตสาหกรรมและการศึกษา บริษัทต่างๆ lawfirm และบุคคลทั่วไป²⁴ ในเรื่องขั้นตอนการจดทะเบียนโดเมนเนมมีประเด็นที่สรุปได้ดังนี้²⁵

1. วัตถุประสงค์ในการจดทะเบียนจะต้องคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่และผู้รับจดทะเบียนให้การดำเนินการมีความโปร่งใส เป็นธรรมและหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง
2. gTLD ที่สร้างขึ้นใหม่นั้นต้องไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างและไม่ให้มีการจำกัดการใช้
3. ต้องมีรายละเอียดต่างๆ ที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ โดยเฉพาะในเรื่องประเด็นพิพาท ความฟ้องกันของผลประโยชน์ระหว่างทรัพย์สินทางปัญญา การคุ้มครองผู้บริโภค การป้องกันการฉ้อโกง และนโยบายสาธารณะอื่นๆ
4. ต้องมีข้อกำหนดในเรื่องการส่งคำเตือนและความยินยอม
5. มีมาตรการใช้บังคับกรณีที่ไม่สามารถติดต่อได้
6. มีการเสนอแนะให้ศึกษาต่อไปในเรื่องทางปฏิบัติของโดเมนเนมที่ไม่ได้ใช้ทางการค้าและโดเมนเนมที่จำกัดการใช้

มีการกำหนดคำจำกัดความของการจดทะเบียนในลักษณะที่เสียหายโดยพิจารณาจาก²⁶

1. การจดทะเบียนดังกล่าวจำกัดถึงการใช้เครื่องหมายการค้าในลักษณะเสียหายเท่านั้น
2. เงื่อนไขที่ใช้พิจารณามีดังนี้
 - โดเมนเนมนั้นเหมือนหรือคล้ายคลึงเครื่องหมายที่โจทก์มีสิทธิจนทำให้เข้าใจผิดได้
 - เจ้าของโดเมนเนมไม่มีสิทธิหรือประโยชน์ที่ชอบด้วยกฎหมาย

²⁴Francis Gurry, "Report of the WIPO Internet Domain Name Process,".

²⁵Ibid.

²⁶Ibid.

- โดเมนเนมนั้นมีการจดทะเบียนและใช้ในทางทุจริต
สำหรับเครื่องหมายที่มีชื่อเสียง (Famous marks) นั้นมีการหยาบยกประเด็นต่างๆ ขึ้นมา
พิจารณาคือ²⁷

1. การคุ้มครองภายใต้ Paris Convention (152 ประเทศ) และ TRIPS Agreement (134 ประเทศ)

2. วิธีการเฉพาะ โดยกำหนดลักษณะในการคุ้มครอง

3. กระบวนการพิจารณาในทางตุลาการ

4. วิธีการเฉพาะสำหรับชื่อ

5. ข้อสันนิษฐานในทางพยานหลักฐานในกระบวนการพิจารณาเรื่อง anti-cybersquatting

6. ความเป็นไปได้ในการระงับการใช้ทั้งหมดหรือบางส่วน

โดยสรุปคือจะต้องมีการปรับปรุงทางปฏิบัติเรื่องการจดทะเบียน หากโลกแก้ปัญหาข้อพิพาทที่มีประสิทธิภาพ กำหนดในเรื่องชื่อยกเว้น และควบคุม gTLD ใหม่ ๆ

1.2.2 แนวทางการแก้ปัญหาข้อพิพาทโดเมนเนมตาม Final Report on April 30, 1999

ในรายงานครึ่งปีของ WIPO ในการดำเนินการเรื่องโดเมนเนม (Interim Report of the WIPO Internet Domain Name Process) เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2541 ได้แบ่งขั้นตอนออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยในขั้นแรก WIPO จะออก Request for Comments (WIPO RFC-1) เพื่อหาความเห็นในหัวข้อเรื่องและหาตารางเวลาในการดำเนินการ ในขั้นที่ 2 จะมีการออก Request for Comments ครั้งที่ 2 (WIPO RFC-2) เพื่อหาความเห็นในสาระสำคัญของหัวข้อหลังจากมีการพิจารณาความเห็นที่ได้จาก WIPO RFC-1 และในขั้นที่ 3 จะเผยแพร่รายงานครึ่งปีซึ่งประกอบด้วย Draft recommendation และรายงานความเห็นต่อ Request for Comments (WIPO RFC-3)

รายงานครึ่งปีนี้ได้ร่างขึ้นโดยคณะผู้เชี่ยวชาญ (The Panel of Experts) ที่ตั้งขึ้นเพื่อการดำเนินการนี้โดยอาศัยพื้นฐานจากความเห็นต่าง ๆ ที่ได้รับและการหารือที่จัดขึ้นระหว่างการดำเนินการขั้นที่ 2 และในขณะนี้ได้มีการจัดทำรายงานขั้นสุดท้าย (Final Report) ในเรื่อง Internet Domain Name Process เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2542 ซึ่งมีการแก้ไขเพิ่มเติมรายละเอียดจาก Draft recommendation เดิม มีการวางหลักสำหรับเรื่องโดเมนเนมทั้งหมดในประเด็นต่างๆดังนี้

1. อินเทอร์เน็ต โดเมนเนมและการดำเนินงานของ WIPO มีการพิจารณาในประเด็น

-อินเทอร์เน็ต

²⁷ Ibid.

- ระบบ โดเมนเนม
- การเปลี่ยนรูปแบบโดเมนเนม
- ทรัพย์สินทางปัญญา
- การหารูปแบบใหม่ในการจัดการระบบโดเมนเนม
- จุดเชื่อมระหว่างระบบโดเมนเนมและทรัพย์สินทางปัญญา: การดำเนินการของ WIPO
- กลไกการดำเนินการของ WIPO
- แนวทางการกำหนดข้อเสนอแนะในการดำเนินการของ WIPO
- ขอบเขตข้อเสนอแนะของ WIPO : ความเกี่ยวข้องกับ ccTLDs
- การส่งรายงานของ WIPO

2. ข้อหลักเกี่ยวกับการแยกระหว่างไอซ์เบอร์ลเปซและส่วนอื่นๆ ทางปฏิบัติในการลดความขัดแย้งที่เกิดจากการจดทะเบียนโดเมนเนม จะพิจารณาในประเด็น

- ทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับผู้มีหน้าที่ในการรับจดทะเบียน
- สัญญาการจดทะเบียนโดเมนเนมพื้นฐาน
- รายละเอียดในการติดต่อเจ้าของโดเมนเนม
- การเก็บข้อมูลการติดต่อ
- ขอบเขตข้อมูลที่จะจัดหาไว้ให้
- ความพอเพียงของข้อมูล
- ความเป็นไปได้ในการมีโดเมนเนมที่ไม่ได้ใช้ในทางการค้าและโดเมนเนมที่จำกัดการใช้สำหรับกรณีอนุญาตให้มีการใช้ชื่อแฝง
- มาตรการอื่นๆ ในการป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด
- ข้อกำหนดในการใช้
- การชำระค่าจดทะเบียน
- ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนซ้ำ
- ระยะเวลาการรอ
- การสืบค้นก่อนการจดทะเบียน
- ตัวแทนในสัญญาการจดทะเบียนโดเมนเนม
- การใช้กลไกเรื่องเขตอำนาจศาลหรือกระบวนการ ADR
- มาตรการในเรื่องข้อมูลที่ผิดพลาดและเชื่อถือไม่ได้
- การพิสูจน์ข้อมูลการติดต่อโดยผู้รับจดทะเบียน
- ข้อกำหนดในเรื่องที่ว่าทำให้ข้อมูลที่ผิดพลาดและเชื่อถือไม่ได้ถือเป็นการละเมิดสัญญาการจดทะเบียนในสาระสำคัญ
- กระบวนการในการยกเลิกการจดทะเบียนกรณีที่ไม่สามารถติดต่อได้

-ปัญหาเรื่องความเป็นหนึ่งเดียวกัน : มาตรการทางเทคนิคสำหรับชื่อที่คล้ายกัน

3.การแก้ปัญหาความขัดแย้งเรื่องเขตอำนาจศาลโดยใช้บรรทัดฐานระดับสากล:รูปแบบกระบวนการแก้ปัญหาข้อพิพาท มีการพิจารณาในเรื่อง

- การฟ้องคดีต่อศาล
- แนวทางการกำหนดนโยบายแก้ปัญหาข้อพิพาทในทางบริหาร
- กระบวนการในทางบังคับเรื่องการยกเลิกการจดทะเบียนในทางที่เสียหาย
- ลักษณะกระบวนการในทางบังคับ
- ขอบเขตกระบวนการทางบริหาร
- คำจำกัดความของการจดทะเบียนในทางที่เสียหาย (“Cybersquatting”)
- วิธีการในการดำเนินการ
- วิธีการเยียวยา
- กระบวนการเร่งในการยึดโดเมนเนมที่มีชื่อเรียกร้องที่แตกต่างกัน
- ความสัมพันธ์กับศาลในประเทศ
- กำหนดเวลาในการเสนอข้อเรียกร้อง
- ระยะเวลาในการดำเนินการ
- การแต่งตั้งผู้ตัดสิน
- การใช้เครื่องมือบนอินเทอร์เน็ตในการดำเนินการพิจารณา
- การบังคับและการโฆษณาการตัดสิน
- การอุทธรณ์
- ค่าใช้จ่าย
- ผู้จัดหาบริการแก้ไขข้อพิพาท
- อนุญาโตตุลาการ
- บทบาทของผู้ไกล่เกลี่ย

4. ปัญหาเรื่องความมีชื่อเสียง : เครื่องหมายที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยุ้จักแพร่หลาย จะพิจารณาในเรื่อง

- การคุ้มครองเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงและรู้จักกันแพร่หลายระหว่างประเทศ
- การคุ้มครองเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงและรู้จักกันแพร่หลายในไซเบอร์สเปซ
- กลไกข้อยกเว้นเรื่องเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงและรู้จักกันแพร่หลายใน gTLDs ใหม่
- ลักษณะ โดยสังเขปของกลไกข้อยกเว้น
- การใช้กลไก
- การพิจารณาในทางวิธีพิจารณา
- ความสัมพันธ์ในการตัดสินสถานะของเครื่องหมายนอกไซเบอร์สเปซ

- หลักเกณฑ์ในการตัดสิน
- ข้อสันนิษฐานโดยชัดแจ้งที่เป็นผลมาจากข้อยกเว้น
- รูปแบบอื่นของข้อยกเว้น

5. gTLDs ใหม่และการพิจารณาบางประการจากมุมมองทางด้านทรัพย์สินทางปัญญา มีการพิจารณาในประเด็นเรื่อง

- ความหลากหลายของความเห็นและมุมมอง
- การขาดภาพของปัญหาทั้งหมด
- การเน้นในเรื่องข้อพิพาทกรณีการทำให้เสียหายที่ชัดเจน
- การปฏิบัติที่เป็นการเอาเปรียบและฉกฉวยประโยชน์ของผู้อื่น
- ความจำเป็นในการปรับปรุงทางปฏิบัติในการจดทะเบียน
- การใช้มาตรการในการป้องกัน
- ขอบเขตของปัญหาระหว่างประเทศ
- ความไม่พอใจในนโยบายแก้ปัญหาข้อพิพาท gTLD ในปัจจุบัน
- ทางปฏิบัติในการจดทะเบียนและวิธีดำเนินการสำหรับ TLD ที่ใช้รหัสชื่อประเทศ
- ข้อสรุป ข้อเสนอแนะและการตอบรับ
- การจำแนกความแตกต่าง
- ผลกระทบของมาตรการนำทางอันใหม่นี้

โดยสรุปแล้ว สารสำคัญของ Final Report มีประเด็นที่สำคัญดังนี้²⁸

1. ให้มีการใช้แนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด (Best practice) ในการรับจดทะเบียนโดเมนเนม โดยจะต้องมีการบันทึกข้อมูลในการติดต่อของผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน และสำหรับกรณีที่ไม่มีข้อมูลที่จะติดต่อได้ บุคคลที่สามผู้ร้องเรียนควรมีสิทธิยื่นคำร้องต่อนายทะเบียนให้เพิกถอนการจดทะเบียนดังกล่าวเมื่อมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว

2. ให้ความสำคัญกับเจ้าของเครื่องหมายที่มีชื่อเสียง (Famous mark) และเจ้าของเครื่องหมายที่เป็นที่รู้จักทั่วไป (Well-know mark) โดยให้สิทธิในการจดทะเบียนโดเมนเนมตามแนวทางของอนุสัญญาและ TRIPs และให้ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมมีภาระในการพิสูจน์ว่าได้ใช้โดเมนเนมนั้นโดยสุจริต

3. เสนอให้มีการเพิ่มชื่อโดเมนเนมระดับบน โดยค่อยเพิ่มขึ้นอย่างจำกัดและติดตามการใช้โดเมนเนมใหม่อย่างใกล้ชิด

²⁸ สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์, “การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (โครงการผลกระทบทางเศรษฐกิจส่วนรวมของการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ต่อประเทศไทย),” (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2543,) (อัคราณา).

4.เสนอแนะให้ ICANN ใช้ขั้นตอนบริหารในการระงับข้อพิพาทที่เป็นมาตรฐาน (Uniform administrative dispute-resolution procedure) ที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหา cybersquatting สำหรับโดเมนเนมทุกระดับ แต่ก็ไม่ได้ตัดสิทธิในการฟ้องศาลของคู่กรณี สำหรับผลการชี้ขาดกรณีพิพาทจะจำกัดอยู่เฉพาะการเพิกถอนหรือการให้โอนโดเมนเนมนั้นแก่คู่กรณีและกำหนดให้ฝ่ายที่เกี่ยวข้องแบ่งรับค่าใช้จ่ายในการระงับข้อพิพาทดังกล่าวเท่านั้น

5.พิจารณาในเรื่องโดเมนเนมที่จำกัดการใช้ซึ่งไม่ได้ใช้ในทางพาณิชย์ (non-commercial use-restricted domain) โดยผู้จดทะเบียนโดเมนเนมดังกล่าวไม่จำเป็นต้องแจ้งข้อมูลการติดต่อไว้ เพื่อเป็นการรักษาหลักเรื่องสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกของประชาชนโดยไม่ต้องเปิดเผยตัว

6.พิจารณาในเรื่องการจดทะเบียนโดเมนเนมโดยจงใจละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาอื่นๆ เช่น สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical indication) หรือสิทธิในบุคลิกภาพ (Personality rights)

7.พิจารณาประเด็นการจดทะเบียนโดเมนเนมโดยจงใจใช้ชื่อหรือชื่อย่อขององค์การระหว่างประเทศซึ่งได้รับความคุ้มครองไม่ให้มีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการตามอนุสัญญาปารีส

8.พิจารณาเรื่องการจดทะเบียนโดเมนเนมโดยใช้ชื่อที่องค์การอนามัยโลกใช้เป็นชื่อสากลที่ไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของ (International non-property name) ซึ่งใช้ในการระบุชื่อเวชภัณฑ์เพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้ยาโรค

2. Internet Corporation for Assigned Names and Numbers

ในการใช้ Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (UDRP) นั้น ผู้ที่อยู่ภายใต้บังคับของหลักดังกล่าวได้แก่ ผู้รับจดทะเบียนโดเมนเนมในสกุล .com .net และ .org ทั้งหมด ตามหลักนโยบายนี้ การแก้ปัญหาข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับเครื่องหมายการค้าอาจมีได้ 3 วิธีก่อนที่จะมีการระงับ ยึดหน้าหรือโอนโดเมนเนมนั้นคือ²⁹

1. โดยอาศัยข้อตกลง (Agreement)
2. โดยกระบวนการทางศาล (Court Action) หรือ
3. โดยอนุญาโตตุลาการ (Arbitration)

สำหรับข้อพิพาทที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นการจดทะเบียนในทางที่เสียหาย เช่น cybersquatting นั้นจะใช้กระบวนการทางบริหารซึ่งผู้ถือสิทธิในเครื่องหมายการค้าจะต้องส่งคำร้องเรียนไปยังผู้ให้บริการแก้ปัญหาข้อพิพาทที่มีการรับรอง (Approved dispute resolution service provider) ในการอุทธรณ์นโยบายนี้ เจ้าของเครื่องหมายการค้าจะต้องยื่นฟ้องเจ้าของโดเมนเนมต่อศาลที่มีเขตอำนาจ

²⁹ ข้อมูลจาก <http://www.icann.org/udrp/udrp.html>

หรือดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินในทางที่เหมาะสมกับ โดเมนเนมนั้น หรือในกรณีที่เป็นการจดทะเบียนในทางที่เสียหายอาจยื่นคำร้องแก่ผู้ให้บริการแก้ปัญหาข้อพิพาทที่มีการรับรองก็ได้

หลักเกณฑ์สำคัญสำหรับ ICANN ในการแก้ปัญหาข้อพิพาท โดเมนเนมมีดังต่อไปนี้

2.1 Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy

นโยบายการแก้ปัญหาข้อพิพาทโดเมนเนมที่ ICANN ได้อนุมัติเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2543 เป็นเอกสารที่ ICANN กำหนดให้หน่วยงานจดทะเบียนใช้เป็นส่วนหนึ่งของสัญญารับจดทะเบียนกับผู้ยื่นขอจดทะเบียนโดเมนเนมเพื่อเป็นแนวทางในการระงับข้อพิพาทในกรณีที่มีข้อพิพาทเกิดขึ้นระหว่างผู้จดทะเบียนโดเมนเนมและบุคคลที่สาม โดยมีหลักอยู่ว่า³⁰

1. การยื่นขอจดทะเบียนโดเมนเนมต้องไม่มีเจตนาในการละเมิดสิทธิของบุคคลที่สามและไม่ใช่ชื่อดังกล่าวในการที่ผิดกฎหมาย

2. ในกรณีที่มีบุคคลที่สามร้องเรียนว่าการจดทะเบียนโดเมนเนมเป็นไปเพื่อการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบก็จะต้องเข้าสู่กระบวนการระงับข้อพิพาทที่กำหนด

3. ในการเข้าสู่กระบวนการระงับข้อพิพาทดังกล่าวจะไม่ตัดสิทธิคุณกรณีในการดำเนินการทางศาล

4. ผลการชี้ขาดจากกระบวนการระงับข้อพิพาทจะจำกัดอยู่เฉพาะการเพิกถอนโดเมนเนมหรือการโอนโดเมนเนมแก่คุณกรณีเท่านั้น

ในส่วนของการรายละเอียดนั้น นโยบายดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมทุกรายจะต้องมีการรับรองในเรื่อง³¹

a. คำขอจดทะเบียนมีความสมบูรณ์และถูกต้องตรงตามความจริง

b. การจดทะเบียนดังกล่าวจะต้องไม่เป็นการละเมิดหรือทำให้เสื่อมเสียแก่สิทธิของบุคคลที่สาม

c. การจดทะเบียนจะต้องไม่เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์อันผิดกฎหมาย

d. ต้องไม่ใช่โดเมนเนมนั้นในทางละเมิดต่อกฎหมายหรือกฎเกณฑ์ใดๆ

กรณีที่ผู้รับจดทะเบียนจะยกเลิก โอนหรือเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียนโดเมนเนมจะมีได้ 3 กรณี คือ³²

³⁰ สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์, “การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (โครงการผลกระทบทางเศรษฐกิจส่วนรวมของการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ต่อประเทศไทย),” (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2543), (อัดสำเนา).

³¹ คู่มือ 2 ของ Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Oct.24, 99).

³² คู่มือ 3 ของ Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Oct.24, 99).

a. ได้รับคำสั่งจากผู้จดทะเบียนเองหรือตัวแทนที่ได้รับอนุญาตโดยทำตามวิธีการที่กำหนด

b. ได้รับคำสั่งจากศาลที่มีเขตอำนาจ

c. ได้รับคำสั่งจาก Administrative Panel ซึ่งได้กระทำการภายใต้นโยบายนี้หรือฉบับแก้ไขต่อมาที่ได้รับอนุมัติจาก ICANN

นอกจากนี้ยังอาจดำเนินการดังกล่าวได้ตามเงื่อนไขปกติในข้อตกลงหรือข้อกำหนดของกฎหมายอื่นๆ

นโยบายฉบับนี้ได้กำหนดลักษณะข้อพิพาทที่เข้าเงื่อนไขในการใช้ Mandatory Administrative Proceeding ไว้ว่าจะต้องเป็นกรณี³³

1) เป็นการจดทะเบียนโดเมนเนมโดยชื่อเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่ผู้ร้องเรียนมีสิทธิ

2) ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมไม่มีสิทธิหรือประโยชน์ที่ชอบด้วยกฎหมายในโดเมนเนมนั้น และ

3) โดเมนเนมดังกล่าวได้มีการจดทะเบียนและใช้โดยทุจริต

เงื่อนไขทั้งสามข้อนี้ผู้ร้องเรียนจะต้องเป็นฝ่ายพิสูจน์ให้ปรากฏ ส่วนกรณีที่จะถือเป็นการใช้โดยเจตนาทุจริตจะแบ่งลักษณะของข้อพิพาทออกเป็นประเภทต่างๆ คือ³⁴

1) กรณีที่มีการจดทะเบียนหรือใช้โดเมนเนมเพื่อวัตถุประสงค์ในการขาย ให้เช่าหรือโอนการจดทะเบียนให้แก่ผู้ร้องเรียนที่เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการหรือคู่แข่งชั้นของผู้ร้องเรียนนั้น โดยได้รับค่าตอบแทนซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับโดเมนเนมนั้น

2) กรณีที่มีการจดทะเบียนโดเมนเนมเพื่อกันมิให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการใช้เครื่องหมายดังกล่าวเป็นโดเมนเนมได้โดยผู้จดทะเบียนจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำนี้

3) กรณีที่มีการจดทะเบียนโดเมนเนมเพื่อวัตถุประสงค์ในการรบกวนธุรกิจของคู่แข่งชั้นหรือ

4) กรณีที่มีการใช้โดเมนเนมโดยพยายามชักจูงผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อผลประโยชน์ทางการค้าโดยสร้างความน่าเชื่อถือกับเครื่องหมายของผู้ร้องเรียนในเรื่องแหล่งที่มา การสนับสนุน สาขาหรือรับรองว่าเว็บไซต์ สื่ออื่นๆ บนอินเทอร์เน็ตหรือผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ขายบนอินเทอร์เน็ตนั้นเป็นของตน

การจะพิสูจน์ถึงการให้โดเมนเนมโดยสุจริตจะต้องพิสูจน์ในข้อใดข้อหนึ่งดังนี้คือ³⁵

³³ ดูข้อ 4a ของ Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Oct.24, 99).

³⁴ ดูข้อ 4b ของ Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Oct.24, 99).

1) ก่อนการยื่นคำเตือน มีการใช้หรือเตรียมจะใช้โดเมนเนมเพื่อเสนอขายสินค้าหรือบริการโดยสุจริต หรือ

2) ผู้นั้นเป็นที่รู้จักเป็นการทั่วไปจากโดเมนเนมนั้นอยู่แล้วแม้จะไม่มีสิทธิในเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการแต่อย่างใด หรือ

3) มีการใช้โดเมนเนมที่ไม่ใช่ในทางการค้าโดยถูกต้องตามกฎหมายหรือโดยชอบธรรม โดยไม่มีเจตนาในการบิดเบือนต่อผู้บริโภคหรือทำให้เสื่อมเสียแก่เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการเพื่อประโยชน์ในทางการค้า

ส่วนการบรรเทาความเสียหายแก่ผู้ร้องเรียนตามนโยบายนี้จะมี 2 วิธีคือ การระงับการใช้โดเมนเนมหรือโอนการจดทะเบียนโดเมนเนมแก่ผู้ร้องเรียน³⁵

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีการดำเนินการตาม Mandatory Administrative Proceeding นโยบายนี้ก็ไม่ได้จำกัดการที่คู่กรณีจะนำข้อพิพาทขึ้นสู่ศาลที่มีเขตอำนาจ ทั้งก่อนหรือหลังการดำเนินการดังกล่าว กรณีที่ Administrative Panel มีคำสั่งให้ระงับการใช้หรือโอนโดเมนเนม ผู้รับจดทะเบียนจะรออยู่ 10 วันทำการจึงจะดำเนินการดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับเอกสารเป็นทางการที่แสดงว่าผู้จดทะเบียนได้เริ่มดำเนินคดีกับผู้ร้องเรียนต่อศาลที่มีเขตอำนาจในระหว่าง 10 วันนั้น โดยศาลที่มีเขตอำนาจอาจถือทั้งที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของผู้รับจดทะเบียนและที่อยู่ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมตามที่แสดงใน WHOIS Database เป็นที่อยู่ได้ ในขั้นนี้ผู้รับจดทะเบียนจะไม่ดำเนินการใดๆ ตามที่ Administrative Panel มีคำสั่งจนกว่าจะได้รับเอกสารดังต่อไปนี้

1) หลักฐานเป็นที่พอใจแก่ผู้รับจดทะเบียนโดเมนเนมแสดงถึงการแก้ปัญหาระหว่างคู่กรณี

2) หลักฐานเป็นที่พอใจแก่ผู้รับจดทะเบียนโดเมนเนมแสดงถึงการยกฟ้องหรือถอนฟ้อง

3) สำเนาคำสั่งศาลในการยกฟ้องคดีของผู้จดทะเบียนหรือคำสั่งแสดงว่าผู้จดทะเบียนไม่มีสิทธิในการใช้โดเมนเนมอีกต่อไป

โดยสรุปแล้วในการใช้นโยบายแก้ปัญหาข้อพิพาทของ ICANN เจ้าของเครื่องหมายการค้าจะต้องแสดงได้ว่า

1. โดเมนเนมนั้นเหมือนหรือคล้ายจนก่อให้เกิดความสับสนกับเครื่องหมายการค้าที่โจทก์มีสิทธิอยู่

2. ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมจดทะเบียนดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิหรือประโยชน์ที่ชอบด้วยกฎหมายในโดเมนเนมนั้น

3. โดเมนเนมนั้นได้ถูกจดทะเบียนและใช้ในทางการค้า

³⁵ คู่มือ 4c ของ Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Oct.24, 99).

³⁶ คู่มือ 4i ของ Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Oct.24, 99).

ข้อสังเกตคือ นโยบายดังกล่าวนี้ไม่ได้ระบุว่า การกระทำอย่างไรจึงจะถือว่ามีเจตนาไม่สุจริต แต่ก็ได้ยกตัวอย่างการกระทำที่แสดงถึงการมีเจตนาไม่สุจริตไว้ เช่น³⁷

ก. ผู้จดทะเบียนได้จดทะเบียนโดเมนเนมไว้ในเบื้องต้นเพื่อขาย ให้เช่า หรือแลกเปลี่ยนในทางอื่น ๆ กับเจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือคู่แข่ง

ข. ผู้จดทะเบียนได้จดทะเบียนโดเมนเนมไว้เพื่อกันมิให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าใช้เครื่องหมายดังกล่าวเป็น โดเมนเนมและมีการกระทำครั้งอื่น ๆ ในรูปแบบเดียวกัน

ค. ผู้จดทะเบียนได้จดทะเบียนโดเมนเนมไว้ในเบื้องต้นเพื่อบกพรουργกิจของคู่แข่ง

ง. ผู้จดทะเบียนได้ใช้โดเมนเนมนั้น โดยมีเจตนาในทางการค้าที่จะดึงดูดหรือเรียกผู้ใช้อินเทอร์เน็ตโดยการสร้างความน่าเชื่อถือขึ้นกับเครื่องหมาย ผลิตภัณฑ์หรือบริการของผู้ร้องเรียน

อย่างไรก็ตามหากผู้จดทะเบียนโดเมนเนมพิสูจน์ได้อย่างใดอย่างหนึ่งดังนั้นก็จะเป็นฝ่ายชนะตามหลักของนโยบายนี้ กล่าวคือ

1. ก่อนที่จะเกิดกรณีพิพาทขึ้น ผู้จดทะเบียนได้มีการใช้โดเมนเนมในการขายสินค้าหรือบริการ หรือได้มีการนำเสนอตัวอย่างในการกระทำเช่นนั้น

2. ผู้จดทะเบียนเป็นที่รู้จักทั่วไปจากโดเมนเนมนั้น หรือ

3. ผู้จดทะเบียนไม่ได้ใช้โดเมนเนมนั้นในทางการค้าแต่มีการใช้อย่างถูกต้องตามกฎหมายหรือใช้อย่างเป็นธรรม

กระบวนการตัดสินดังกล่าวจะกระทำต่อหน้าอนุญาโตตุลาการกลาง (Neutral arbitrator) หรือคณะอนุญาโตตุลาการซึ่งไม่จำเป็นต้องผูกพันตามพยานหลักฐานใด ๆ แต่จะปฏิบัติหน้าที่โดยให้ความเป็นธรรมแก่ทั้งสองฝ่ายซึ่งกระบวนการดังกล่าวคาดว่าจะใช้เวลาน้อยกว่าสองเดือน

2.2 Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy

หลักเกณฑ์สำหรับ Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy ได้มีการอนุมัติให้ใช้เมื่อ 24 ตุลาคม 1999 โดยหลักนี้จะใช้ในการควบคุมกระบวนการทางบริหาร (Administrative Proceeding) ในการแก้ปัญหาข้อพิพาทตามนโยบาย ซึ่งวางหลักที่สำคัญในเรื่อง³⁸

³⁷ "A New Era For Domain Name Disputes : Congress and ICANN Arm Trademark Owners with New Tools For Dealing with Cybersquatters," Latham & Watkins Litigation Department, Bulletin No.105 (February 2, 2000) : pp.3-4.

³⁸ สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์, "การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (โครงการผลกระทบทางเศรษฐกิจส่วนรวมของการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ต่อประเทศไทย)," (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2543,) (อัครสำเนา).

1. กรณีที่เกิดการร้องเรียนขึ้น ในห้องศักระงับข้อพิพาทติดต่อไปยังที่อยู่หรือโทรสารของเจ้าของโดเมนตามที่ปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล ที่อยู่ในการติดต่อทางเทคนิค ที่อยู่ในการติดต่อทางบริหารและที่อยู่ในการส่งเอกสารเรียกเก็บเงินตลอดจนให้ส่งคำร้องเรียนไปยังเจ้าของโดเมนตามหมายเลขไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย

2. กรณีที่เจ้าของโดเมนไม่ตอบคำร้องเรียนภายในเวลาที่กำหนด ให้คณะกรรมการพิจารณาข้อพิพาทพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าวนั้น

รายละเอียดของหลักดังกล่าวมีดังต่อไปนี้

I. เรื่องการติดต่อ³⁹

A. ในกรณีที่มีการส่งคำเตือนแก่ผู้รับ เป็นหน้าที่ของผู้ให้บริการแก้ปัญหาข้อพิพาท (Provider) ในการหาวิธีการที่เหมาะสมในการส่งคำเตือนแก่ผู้รับ ซึ่งผู้ให้บริการจะมีหน้าที่ดังนี้

1) ส่งคำเตือนไปยังที่อยู่ทางไปรษณีย์และโทรสารตามที่แสดงใน WHOIS database แก่ผู้ถือครองโดเมนรวมทั้งการติดต่อทางเทคนิคและด้านบริหารด้วย นอกจากนี้ต้องส่งไปทางที่อยู่ทางไปรษณีย์และโทรสารตามที่ผู้รับจดทะเบียนโดเมนเนมได้จัดหาไว้สำหรับการติดต่อในการชำระเงินด้วย

2) ส่งคำเตือนโดยใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ไปยัง

(a) ที่อยู่ทางอีเมลที่ใช้ในการติดต่อทางเทคนิค ทางด้านบริหารและการชำระเงิน

(b) postmaster@<the contested domain name> และ

(c) หากโดเมนเนมเป็นของเว็บเพจที่ปรากฏอยู่ ต้องส่งไปยังที่อยู่ทางอีเมลที่แสดงหรือเชื่อมต่อกับเว็บเพจนั้นด้วย และ

3) ส่งคำเตือนไปยังที่อยู่ใดๆ ที่ผู้รับได้แจ้งไว้แก่ผู้ให้บริการและที่อยู่อื่นๆ ที่จัดหาไว้สำหรับ ผู้ให้บริการตามหลักใน paragraph 3(b)(v)

B. นอกจากหลักในข้อ A ที่กล่าวมานี้ การติดต่อทางลายลักษณ์อักษรใดๆ ถึงผู้ร้องเรียนหรือผู้รับให้ใช้วิธีการตามที่ผู้ร้องเรียนหรือผู้รับจะกำหนด แต่หากไม่มีการระบุดังกล่าวให้ใช้วิธีการดังต่อไปนี้

1) โดย telecopy หรือ โทรสาร โดยมีการยืนยันการส่งด้วย หรือ

2) โดยไปรษณีย์หรือบริการส่งข่าวสารใดๆ ไปรษณีย์ชำระเงินล่วงหน้าโดยแสดงใบเสร็จด้วย หรือ

3) โดยอินเทอร์เน็ต ซึ่งต้องมีบันทึกการส่งดังกล่าวด้วย

³⁹ ดู paragraph 2 ของ Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Oct.24, 99).

C. การติดต่อใดๆกับผู้ให้บริการและคณะผู้ตัดสิน (Panel) ต้องเป็นไปตามวิธีการและรูปแบบที่กำหนดในหลักเพิ่มเติม

D. ในการติดต่อต้องใช้ภาษาตามที่กำหนดไว้ หากเป็นการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ติดต่อต้องส่งข้อความในรูปแบบ plaintext

E. คู่กรณีทั้งสองฝ่ายอาจติดตามความคืบหน้าของรายละเอียดในการติดต่อโดยการแจ้งแก่ผู้ให้บริการและผู้รับจดทะเบียนโดเมนเนม

F. หากไม่มีการกำหนดเป็นข้อยกเว้นไว้ไม่ว่าในหลักเกณฑ์นี้หรือโดยคำตัดสินของคณะผู้ตัดสิน การติดต่อใดๆ ภายใต้หลักเกณฑ์นี้จะต้องกระทำตามหลักที่กำหนดคือ

1) หากเป็นการส่งโดยวิธี telecopy หรือโทรสารจะถือเอาวันที่แสดงในการส่งเป็นสำคัญ

2) หากเป็นการส่งโดยไปรษณีย์หรือบริการส่งข่าวสารใด จะถือเอาวันที่แสดงในใบเสร็จเป็นสำคัญ

3) หากเป็นการส่งทางอินเทอร์เน็ต จะถือเอาวันที่มีการส่งข่าวสารนั้น โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องสามารถพิสูจน์ถึงวันดังกล่าวได้

G. การคำนวณระยะเวลาต่าง ๆ ภายใต้หลักเกณฑ์นี้จะเริ่มต้นนับจากวันแรกสุดของการติดต่อโดยยึดหลักตามข้อ F. เว้นแต่จะมีข้อกำหนดไว้ในหลักเกณฑ์นี้

H. การติดต่อในกรณีใดก็ตาม

1) หากเป็นการติดต่อจากคณะผู้ตัดสินไปยังคู่กรณีไม่ว่าฝ่ายใด ต้องส่งสำเนาให้แก่ผู้ให้บริการและคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งด้วย

2) หากเป็นการติดต่อจากผู้ให้บริการไปยังคู่กรณีไม่ว่าฝ่ายใด ต้องส่งสำเนาให้แก่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งด้วย และ

3) คณะผู้ตัดสินและผู้ให้บริการอาจส่งสำเนาให้แก่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้

I. ผู้ส่งต้องรับผิดชอบในการเก็บบันทึกข้อเท็จจริงในการส่งไว้เพื่อให้คู่กรณีที่เกี่ยวข้องตรวจสอบและใช้ในการรายงาน

J. ในกรณีที่คู่กรณีผู้ส่งได้รับคำบอกกล่าวว่าไม่ได้รับการติดต่อดังกล่าว คู่กรณีต้องรีบแจ้งแก่คณะผู้ตัดสิน(หรือแก่ผู้ให้บริการในกรณีที่ยังไม่ได้ตั้งคณะผู้ตัดสิน) ถึงสถานการณ์ดังกล่าว กระบวนการต่อจากนั้นที่เกี่ยวกับการติดต่อและการตอบรับใดๆ คณะผู้ตัดสิน (หรือผู้ให้บริการ) จะเป็นผู้กำหนดต่อไป

2. ผู้ร้องเรียน⁴⁰

⁴⁰ ดู paragraph 3 ของ Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Oct.24, 99).

A.บุคคลหรือหน่วยงานใดๆ อาจยื่นคำร้องเรียนตามนโยบายและหลักเกณฑ์นี้แก่ผู้ให้บริการที่ได้รับการรับรองจาก ICANN ซึ่งผู้ให้บริการอาจปฏิเสธไม่รับได้ ในกรณีนี้ผู้ร้องเรียนอาจยื่นคำร้องเรียนให้แก่ผู้บริการรายอื่นได้

B.คำร้องเรียนจะต้องส่งในรูปแบบของ hard copy และรูปแบบทางอิเล็กทรอนิกส์ โดย

- 1) ระบุถึงการส่งคำร้องเรียนเพื่อให้มีคำตัดสินตามนโยบายและหลักเกณฑ์นี้
- 2) ระบุชื่อ ที่อยู่ทางไปรษณีย์และอีเมลติดต่อ โทรศัพท์และหมายเลขโทรสารของผู้ร้องเรียนและตัวแทนที่มอบหมายให้ดำเนินการ
- 3) ระบุวิธีการติดต่อที่ต้องการ (รวมทั้งบุคคลที่จะให้ติดต่อ สื่อกลางและข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่) ทั้งในรูปแบบ hard copy และรูปแบบทางอิเล็กทรอนิกส์
- 4) ระบุความประสงค์ในการให้ข้อพิพาทมีการตัดสินโดยผู้ตัดสินเพียงคนเดียวหรือสามคน ในกรณีที่ประสงค์ผู้ตัดสินสามคน ให้ระบุชื่อและรายละเอียดติดต่อของบุคคลสามคนเพื่อเลือกเป็นหนึ่งในสามของคณะผู้ตัดสิน (บุคคลดังกล่าวต้องมาจากรายชื่อผู้ตัดสินของผู้ให้บริการที่ได้มีการรับรองจาก ICANN)
- 5) ระบุชื่อผู้ถือครอง โดเมนเนมและข้อมูลทั้งหมดที่ทราบสำหรับการติดต่อกับผู้ถือครองโดเมนเนมหรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าวรวมทั้งข้อตกลงก่อนเกิดข้อพิพาท
- 6) ระบุถึงโดเมนเนมที่ประสงค์ร้องเรียน
- 7) ระบุถึงผู้รับจดทะเบียน โดเมนเนมดังกล่าวในเวลาที่มีการยื่นคำร้องเรียน
- 8) ระบุถึงเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่ผู้ร้องเรียนมีสิทธิและแจ้งถึงสินค้าหรือบริการภายใต้เครื่องหมายด้วยหากเครื่องหมายนั้นมีการนำออกใช้แล้ว
- 9) บรรยายคำร้องเรียนตามหลักนโยบาย อธิบายถึงเหตุผลในเรื่องดังนี้
 - (a) โดเมนเนมและเครื่องหมายดังกล่าวมีความคล้ายกันอย่างไร
 - (b) เหตุที่อ้างว่าผู้ถือครองโดเมนเนมไม่มีสิทธิตามกฎหมายในโดเมนเนมนั้น
 - (c) เหตุที่อ้างว่าโดเมนเนมดังกล่าวมีการจดทะเบียนและใช้ในทางทุจริต
- 10) ระบุถึงวิธีการเยียวยาความเสียหายตามหลักนโยบาย
- 11) ระบุถึงกระบวนการอื่นๆ ทางกฎหมายเกี่ยวกับโดเมนเนมที่ร้องเรียนที่ได้เริ่มต้นหรือสิ้นสุดไปแล้ว
- 12) แจ้งถึงการส่งสำเนาแก่ผู้รับตามที่หลักเกณฑ์นี้กำหนดไว้
- 13) ในกรณีที่มิได้มีคำตัดสินให้ระงับหรือโอนโดเมนเนม ผู้ร้องเรียนต้องระบุว่าส่งสำเนาให้แก่ศาลที่มีเขตอำนาจ
- 14) ระบุข้อความที่หลักเกณฑ์นี้กำหนดพร้อมลายมือชื่อของผู้ร้องเรียนหรือตัวแทน

15) แบนเอกสารหรือหลักฐานอื่นรวมถึงสำเนาของนโยบายที่ใช้กับ โดเมนเนมที่พิพาทและสำเนารจจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการพร้อมทั้งตารางแสดงรายการหลักฐานดังกล่าว

C. คำร้องเรียนอาจจะไปถึง โดเมนเนมมากกว่าหนึ่งชื่อได้แต่ต้องเป็นผู้ถือโดเมนเนมรายเดียวกัน

3. การแจ้งคำร้องเรียน⁴¹

A. ผู้ให้บริการต้องตรวจว่าคำร้องเรียนได้ทำขึ้นตามหลักในนโยบายและหลักเกณฑ์หรือไม่ หากเป็นไปตามหลักก็จะส่งให้แก่ผู้รับตามที่กำหนดไว้

B. กรณีที่พบว่าคำร้องเรียนบกพร่อง ต้องแจ้งแก่ผู้ร้องเรียนและผู้รับทันทีโดยให้เวลาแก่ผู้ร้องเรียน 5 วันในการแก้ไข

C. วันเริ่มต้นการดำเนินการจะถือเอาวันที่ผู้ให้บริการได้ทำตามขั้นตอนการติดต่อตาม paragraph 2(a) ในการส่งคำร้องเรียนแก่ผู้รับเสร็จสิ้นแล้ว

D. ผู้ให้บริการจะต้องแจ้งวันเริ่มต้นดำเนินการแก่ผู้ร้องเรียน ผู้รับ ผู้รับจดทะเบียนโดเมนเนมที่เกี่ยวข้องและ ICANN ในทันที

4. การส่งคำโต้แย้ง⁴²

A. ผู้รับต้องส่งคำโต้แย้งแก่ผู้ให้บริการภายใน 20 วันของการเริ่มดำเนินการ

B. การส่งคำโต้แย้งต้องทำในรูปแบบของ hard copy และรูปแบบทางอิเล็กทรอนิกส์โดยมีการ

1) ตอบในส่วนข้อความและข้อกล่าวหาตามคำร้องเรียนพร้อมแสดงถึงเหตุที่สามารถจดทะเบียนและใช้โดเมนเนมที่พิพาทนั้นได้

2) ระบุชื่อ ที่อยู่ทางอีเมลล์และ ไปรษณีย์ หมายเลขโทรศัพท์และ โทรสารของตนและตัวแทนของตนในการดำเนินงาน

3) ระบุถึงวิธีการติดต่อที่สะดวกในการดำเนินงานทั้งในส่วนเอกสารอิเล็กทรอนิกส์และ hard copy

4) หากผู้ร้องเรียนเลือกผู้ตัดสินข้อพิพาทเพียงคนเดียว ผู้รับต้องแจ้งถึงการยอมรับตามนั้นหรือเลือกคณะผู้ตัดสิน 3 คน

5) หากทั้งผู้ร้องเรียนและผู้รับเลือกคณะผู้ตัดสิน 3 คน ให้เตรียมชื่อและรายละเอียดการติดต่อของบุคคลทั้งสามเพื่อเลือกขึ้นหนึ่งรายเช่นเดียวกับกรณีแรก

⁴¹ ดู paragraph 4 ของ Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Oct.24, 99).

⁴² ดู paragraph 5 ของ Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Oct.24, 99).

6) ระบุถึงการใช้กระบวนการทางกฎหมายอื่นๆ เกี่ยวกับโดเมนเนมที่พิพาทที่ได้เริ่มต้นหรือเสร็จสิ้นไปแล้ว

7) ระบุถึงการส่งสำเนาคำตอบไปยังผู้ร้องเรียน และ

8) แสดงข้อความตามที่กำหนดพร้อมทั้งลายมือชื่อของผู้รับหรือตัวแทนของผู้รับ

9) แนบเอกสารหรือหลักฐานอื่นพร้อมทั้งตารางแสดงรายการเอกสารเหล่านั้น

C. ในกรณีที่ผู้ร้องเรียนเลือกผู้ตัดสินเพียงคนเดียวขณะที่ผู้รับเลือกผู้ตัดสินสามคน ผู้รับต้องชำระค่าธรรมเนียมครั้งหนึ่งของจำนวนที่กำหนดไว้ หากไม่ชำระเงิน ให้มีการตัดสินโดยผู้ตัดสินเพียงคนเดียว

D. หากผู้รับได้ร้องขอในกรณีที่เข้ายกเว้น ผู้ให้บริการอาจขยายระยะเวลาการยื่นคำโต้แย้งได้โดยอาจมีการตั้งเงื่อนไขระหว่างคู่กรณีโดยได้รับความยินยอมจากผู้ให้บริการ

E. หากผู้รับไม่ส่งคำโต้แย้งในกรณีที่ไม่มีข้อยกเว้น คณะผู้ตัดสินจะพิจารณาข้อพิพาทตามหลักฐานในคำร้องเรียน

5. การตัดสินของคณะผู้ตัดสิน⁴³

A. คณะผู้ตัดสินต้องพิจารณาข้อพิพาทตามเอกสารที่ส่งมาโดยสอดคล้องกับนโยบาย หลักเกณฑ์นี้และหลักในกฎหมายใดๆ ตามที่สมควร

B. กรณีที่ไม่เข้าข้อยกเว้น คณะผู้ตัดสินต้องส่งคำตัดสินแก่ผู้ให้บริการภายใน 14 วันนับแต่ได้รับการแต่งตั้ง

C. กรณีที่มีผู้ตัดสินสามคน ให้ใช้เสียงข้างมากในการตัดสิน

D. คำตัดสินต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร แสดงเหตุที่อ้าง ระบุวันที่เสนอและชื่อของคณะผู้ตัดสิน

E. คำตัดสินและความเห็นแย้งจะต้องเป็นไปตามหลักในหลักเพิ่มเติม หากเห็นว่าข้อพิพาทไม่อยู่ในขอบเขตของหลักเกณฑ์นี้ต้องมีการกล่าวไว้เสมอ หากพบว่าผู้ร้องเรียนยื่นคำร้องเรียนโดยเจตนาทุจริตหลังจากมีการพิจารณาแล้ว คณะผู้ตัดสินต้องกล่าวไว้ในคำตัดสินซึ่งจะมีผลเป็นการใช้กระบวนการดังกล่าวในทางที่เสียหาย

6. การทำข้อตกลงหรือเหตุผลในการยกเลิก⁴⁴

A. ก่อนมีคำตัดสินของคณะผู้ตัดสิน หากคู่กรณียอมตกลงกันให้คณะผู้ตัดสินยกเลิกกระบวนการพิจารณา

⁴³ ดู paragraph 15 ของ Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Oct.24, 99).

⁴⁴ ดู paragraph 17 ของ Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Oct.24, 99).

B.ก่อนจะมีการทำคำตัดสิน หากเกิดกรณีที่การดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไปจะไม่มี ความจำเป็นอีกหรือไม่อาจเป็นไปได้ไม่ว่าด้วยเหตุผลใด คณะผู้ตัดสินอาจยกเลิกกระบวนการดังกล่าวได้เว้นแต่กรณีที่ไต่ยกเหตุผลที่เป็นธรรมขึ้นคัดค้านภายในระยะเวลาที่คณะผู้ตัดสินกำหนด

7.ผลของกระบวนการทางศาล⁴⁵

A.กรณีที่มีการใช้กระบวนการทางกฎหมายก่อนหรือระหว่างการใช้กระบวนการพิจารณา คณะผู้ตัดสินต้องใช้ดุลพินิจอย่างใดอย่างหนึ่งในการระงับหรือยกเลิกกระบวนการดังกล่าวหรือมีคำตัดสิน

B.กรณีที่คู่กรณีได้เริ่มกระบวนการทางกฎหมายในระหว่างที่กำลังดำเนินกระบวนการพิจารณา คู่กรณีต้องแจ้งแก่คณะผู้ตัดสินและผู้ให้บริการทันที

2.3 Supplemental Rule ของ Approved Dispute-Resolution Service Providers

ผู้ร้องเรียนภายใต้ Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy อาจเลือกส่งคำร้องเรียนแก่ผู้ให้บริการแก้ปัญหาข้อพิพาทที่มีการรับรองของ ICANN รายใดรายหนึ่งก็ได้โดยผู้ให้บริการดังกล่าวนอกจากจะอยู่ภายใต้หลักใน Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy แล้วยังต้องคำนึงถึงหลักเพิ่มเติมของแต่ละหน่วยงานด้วย⁴⁶

รายละเอียดของหลักเพิ่มเติมของบางหน่วยงานที่มีการรับรองจาก ICANN มีดังนี้

2.3.1 CPR Institute for Dispute Resolution (CPR)

สถาบัน CPR ได้รับการแต่งตั้งจาก ICANN ในการบริหารและจัดหาอนุญาตตุลาการสำหรับข้อพิพาทเรื่องการจดทะเบียนและการใช้โดเมนเนมในทางที่เสียหาย⁴⁷ หลักเพิ่มเติมของ CPR ที่จะนำมาใช้ประกอบกับ ICANN's Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy และ ICANN's Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy คือ CPR's Supplemental Rules and Fees Schedule โดยในหลักเพิ่มเติมดังกล่าวจะมีสาระสำคัญดังนี้

ขอบเขตการใช้หลักเพิ่มเติมนี้ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นคือ ใช้กับกระบวนการทางบริหาร (Administrative Proceedings) ในการแก้ปัญหาที่ได้ยื่นต่อ CPR ⁴⁸ ในการยื่นคำร้องเรียน

⁴⁵ ดู paragraph 18 ของ Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Oct.24, 99).

⁴⁶ ข้อมูลจาก <http://icann.org/udrp/approved-providers.html>

⁴⁷ ข้อมูลจาก http://www.cpradr.org/ICANN_Menu.html

⁴⁸ ดู paragraph 2 ของ CPR's Supplemental Rules and Fee Schedule.

และส่งคำตอบได้จะมีข้อกำหนดต่างๆ ซึ่ง CPR จะยังไม่ดำเนินการตามคำร้องเรียนใดๆ จนกว่าผู้ร้องเรียนจะได้ปฏิบัติตามหลักใน ICANN Rules ข้อ 19(a)⁴⁹

CPR จะจัดหารายชื่อคณะผู้ตัดสิน (Panelist) พร้อมทั้งคุณสมบัติซึ่งจะแยกออกจากรายชื่อ CPR Neutrals เพื่อทำหน้าที่เป็น ICANN Panel⁵⁰ โดยก่อนมีการแต่งตั้งคณะผู้ตัดสิน ผู้สมัครต้องส่งรายละเอียดให้แก่ CPR ตามแบบฟอร์มที่กำหนดใน ICANN Rules ข้อ 7 ด้วย⁵¹

ในการติดต่อกับ CPR ไม่ว่าโดยคุณกรณีฝ่ายใดก็ตาม ต้องทำสำเนาการติดต่อดังกล่าวแจ้งให้คู่กรณีอีกฝ่ายทราบด้วยเสมอ⁵² เมื่อมีการตัดสินข้อพิพาทแล้ว CPR จะแจ้งให้คู่กรณีทราบและแสดงคำตัดสินดังกล่าวไว้บนเว็บไซต์ของ CPR ด้วย

2.3.2 eResolution Consortium

eResolution เป็นทีมงานในการแก้ปัญหากรณีพิพาทในอินเทอร์เน็ตโดยลดปัญหาในประเด็นเรื่องระยะทางและความหลากหลายของเขตอำนาจศาล โดยเน้นการให้บุคคลและองค์กรแก้ปัญหาความแตกต่างนี้โดยรวมแนวคิดทางกฎหมาย เช่นเรื่องผู้ไกล่เกลี่ย (Mediation) หรืออนุญาโตตุลาการเข้ากับเทคโนโลยีทางอินเทอร์เน็ตที่ทันสมัย หน่วยงานนี้ได้มีการพัฒนาทางออกในการแก้ปัญหาข้อพิพาทและยังมีเครือข่ายให้บริการจัดหาผู้ไกล่เกลี่ยและอนุญาโตตุลาการออนไลน์สำหรับการดำเนินธุรกิจระหว่างองค์กร (B2B) และระหว่างองค์กรกับผู้บริโภค (B2C)

เป้าหมายการดำเนินงานของ eResolution คือ จัดให้มีกระบวนการแก้ปัญหาข้อพิพาทที่เที่ยงตรงและยุติธรรม รวดเร็ว ประหยัดและสร้างความน่าเชื่อถือในวงการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และให้บริการอนุญาโตตุลาการในการแก้ปัญหาข้อพิพาทโดเมนเนม⁵³

การดำเนินงานของ eResolution อาจสรุปได้ดังนี้

1. ให้ความเป็นกลางและความยุติธรรมในการแก้ปัญหาแต่ละกรณี
2. เสนอทางออกในการแก้ปัญหาข้อพิพาทที่ง่ายต่อผู้บริโภคในอินเทอร์เน็ตและเป็นผลประโยชน์ต่อธุรกิจ
3. แก้ปัญหาข้อพิพาทอย่างรวดเร็วและคุ้มค่าใช้จ่าย
4. สร้างความน่าเชื่อถือแก่วงการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

⁴⁹ ดู paragraph 4 ของ CPR's Supplemental Rules and Fee Schedule.

⁵⁰ ดู paragraph 6 ของ CPR's Supplemental Rules and Fee Schedule.

⁵¹ ดู paragraph 7 ของ CPR's Supplemental Rules and Fee Schedule.

⁵² ดู paragraph 8 ของ CPR's Supplemental Rules and Fee Schedule.

⁵³ ข้อมูลจาก <http://www.eresolution.ca/company/company.html>.

หลักเพิ่มเติมสำหรับการแก้ปัญหาข้อพิพาทโดเมนเนมของหน่วยงานนี้คือ eResolution Supplemental Rules ซึ่งจะมีการนำข้อพิพาทเข้าสู่กระบวนการทางบริหาร (Administrative Proceeding) โดยมีหลักที่สำคัญดังนี้

1. การร้องเรียน

ในการส่งคำร้องเรียนให้หน่วยงาน eResolution พิจารณา ผู้ร้องเรียนจะต้องส่งคำร้องเรียนตามแบบฟอร์มที่กำหนด⁵⁴ และปฏิบัติตามเงื่อนไขในเรื่องต่างๆ ทั้งค่าธรรมเนียม รูปแบบของคำร้องเรียนและการเลือกคณะผู้ตัดสิน⁵⁵ เมื่อการส่งคำร้องเรียนได้กระทำอย่างถูกต้องตามหลักเพิ่มเติมนี้ ผู้รับเรื่องจะมีเวลา 3 วันในการส่งคำร้องเรียนให้แก่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งและจะถือเอาวันที่ผู้รับเรื่องเข้ารับผิดชอบการนี้เป็นวันเริ่มต้นกระบวนการ⁵⁶

2. การส่งคำโต้แย้ง

โดยหลักแล้วคู่กรณีอีกฝ่ายจะมีเวลา 20 วันในการส่งคำโต้แย้งโดยจะต้องทำตามรูปแบบที่กำหนดไว้และปฏิบัติตามเงื่อนไขของข้อกำหนดในทางบริหาร (Administrative Requirements)⁵⁷

3. คณะผู้ตัดสิน

ในการเลือกคณะผู้ตัดสิน คู่กรณีอาจเลือกได้ทั้งผู้ตัดสินคนเดียวหรือสามคน เมื่อผ่านขั้นตอนในการเลือกคณะผู้ตัดสินแล้ว ทางหน่วยงานจะแจ้งให้คู่กรณีทราบถึงชื่อคณะผู้ตัดสินและวันที่จะมีคำตัดสิน⁵⁸ คณะผู้ตัดสินอาจตัดสินในปัญหาใด ๆ ที่คู่กรณียกขึ้นรวมทั้งการตีความหลักเกณฑ์หากมีการคัดค้านต้องกระทำให้เร็วสุดเท่าที่เป็นไปได้โดยอย่างช้าต้องอยู่ภายในเวลาที่มีการส่งคำโต้แย้ง⁵⁹ สำหรับการตัดสินในกรณีที่ใช้คณะผู้ตัดสินสามคนจะถือเอาเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์

คู่กรณีอาจตกลงยุติข้อพิพาทกันในเวลาใดก็ได้ก่อนจะมีคำตัดสินของคณะผู้ตัดสิน โดยทำเป็นข้อตกลงเป็นรูปแบบที่เหมาะสมส่งให้แก่คณะผู้ตัดสินและหน่วยงาน ข้อตกลงดังกล่าวจะมีผลเป็นการยุติกระบวนการทางบริหารลง⁶⁰

⁵⁴ ดู paragraph 6b ของ eResolution Supplemental Rules.

⁵⁵ ดู paragraph 6c ของ eResolution Supplemental Rules.

⁵⁶ ดู paragraph 6d(iii) ของ eResolution Supplemental Rules.

⁵⁷ ดู paragraph 7 ของ eResolution Supplemental Rules.

⁵⁸ ดู paragraph 8g ของ eResolution Supplemental Rules.

⁵⁹ ดู paragraph 14 ของ eResolution Supplemental Rules.

⁶⁰ ดู paragraph 16 ของ eResolution Supplemental Rules.

2.3.3 The National Arbitration Forum (NAF)

NAF เป็นหน่วยงานให้บริการในการแก้ปัญหาข้อพิพาทที่เกิดจากการจดทะเบียนและการใช้โดเมนเนมในทางที่เสียหาย นโยบายเพิ่มเติมของหน่วยงานนี้คือ The National Arbitration Forum's Supplemental Rules to ICANN's Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy⁶¹ การนำหลักเพิ่มเติมนี้มาใช้จะเริ่มขึ้นเมื่อมีการส่งคำร้องเรียนให้แก่หน่วยงาน โดยมีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. การส่งคำร้องเรียน

ในการส่งคำร้องเรียน ผู้ร้องเรียนจะต้องปฏิบัติตามหลักในข้อ 3 ของ Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy โดยส่งสำเนาคำร้องเรียนจำนวน 3 ชุดแก่ NAF หากต้องการอนุญาโตตุลาการ (Arbitrator Panel) เพียงคนเดียวและจะต้องส่ง 5 ชุดในกรณีที่ต้องการสามคน

หากคู่กรณีอีกฝ่ายต้องการคณะอนุญาโตตุลาการสามคน อาจมีการร้องขอให้ผู้ร้องเรียนส่งสำเนาเพิ่มเติมได้⁶²

2. การส่งคำโต้แย้ง

ในการส่งคำโต้แย้งจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในข้อ 5 ของ Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy คู่กรณีฝ่ายที่ถูกร้องเรียนต้องส่งสำเนาคำโต้แย้งให้แก่ NAF จำนวน 3 ชุดหากต้องการอนุญาโตตุลาการเพียงคนเดียว และกรณี que อื่นฝ่ายที่ต้องการคณะอนุญาโตตุลาการสามคน ฝ่ายที่ถูกร้องเรียนจะต้องส่งสำเนาจำนวน 5 ชุดให้แก่ NAF⁶³

ฝ่ายที่ถูกร้องเรียนอาจขอขยายระยะเวลาเป็นพิเศษในการส่งคำตอบได้หรือหากคู่กรณีได้มีการวางเงื่อนไขในการขยายระยะเวลาไว้ จะต้องได้รับความเห็นชอบจาก NAF ก่อน⁶⁴

3. การแต่งตั้งคณะผู้ตัดสิน

NAF จะจัดหารายชื่อคณะอนุญาโตตุลาการพร้อมทั้งคุณสมบัติไว้บนเว็บไซต์ <http://www.arbitrationforum.com> ซึ่ง NAF จะใช้พิจารณาในกรณีที่มีการเลือกอนุญาโตตุลาการ

⁶¹ ข้อมูลจาก <http://www.arbforum.com/domains/domainintro.html>

⁶² ดู paragraph 4 ของ The National Arbitration Forum's Supplemental Rules to ICANN's Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy.

⁶³ ดู paragraph 5(b) ของ The National Arbitration Forum's Supplemental Rules to ICANN's Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy.

⁶⁴ ดู paragraph 6 ของ The National Arbitration Forum's Supplemental Rules to ICANN's Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy.

เพียงคนเดียว หากมีการเลือกใช้คณะอนุญาโตตุลาการ 3 คน NAF จะเลือกประธานคณะผู้ตัดสินจากบุคคลทั้งสามนี้และจะพยายามเลือกผู้ที่ไม่ได้อยู่ในรายชื่อที่คู่กรณีจัดทำมา⁶⁵

3. International Telecommunication Union

3.1 Domain Name System Structure and Delegation (1994)

ในการใช้มาตรฐาน ISO 3166 สำหรับการกำหนด TLD นั้น สำหรับรหัสสองตัวอักษรในมาตรฐาน ISO 3166-1 จะใช้สำหรับการกำหนดและจัดสรร TLD สำหรับประเทศ (ccTLD) โดยเอกสารสำคัญในการจัดสรรระบบโดเมนเนมดังกล่าวคือ RFC 1591 “Domain Name System Structure and Delegation” (1994) ซึ่งมีข้อสรุปที่สำคัญดังนี้⁶⁶

RFC 1591 จะแสดงข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารและโครงสร้างของชื่อในระบบ DNS โดยเฉพาะ TLD ต่าง ๆ โดยมี IANA เป็นผู้มีอำนาจในการจัดการเกี่ยวกับ IP address หมายเลขระบบที่เป็นอิสระ (Autonomous System Numbers) TLD และ SLD สำหรับการใช้จ่ายวันส่วนใหญ่ Internet Registry และผู้ให้บริการจดทะเบียนส่วนภูมิภาคจะเป็นผู้ดำเนินการ สำคัญในการจัดสรรโครงสร้างจะแบ่งเป็น 3 ส่วนที่สำคัญคือ

3.1.1 โครงสร้างระดับบนของโดเมนเนม (The Top Level Structure of Domain Names)

ใน RFC 1591 นี้จะครอบคลุมถึงโดเมนเนม 2 ประเภทคือ⁶⁷

- 1) Generic TLD ซึ่งได้แก่ .edu .com .net .org .gov .mil และ .int
- 2) Country code TLD ตามมาตรฐาน ISO-3166

ภายใต้ TLD แต่ละชื่อก็สามารถสร้างลำดับของชื่อได้อีก โดยทั่วไปมักมีการจดทะเบียนโดยตรงภายใต้ gTLD ทำให้ gTLD มักมีโครงสร้างค่อนข้างเรียบง่าย ส่วนโครงสร้างในระดับต่อไปจะขึ้นอยู่กับองค์กรที่จดทะเบียน ส่วน ccTLD มักมีโครงสร้างที่หลากหลายกว่าโดยในบางประเทศจะมีโครงสร้างทางแนวราบ ขณะที่บางประเทศมีโครงสร้างทางแนวตั้งเป็นหลัก gTLD แต่ละประเภทจะแบ่งตามประเภทขององค์กรโดยถือเกณฑ์ดังนี้

โดเมนเนมที่ใช้ได้ทั่วโลก ได้แก่

1.COM ใช้กับองค์กรทางพาณิชย์ที่เป็นบริษัท เนื่องจากเป็นโดเมนที่มีผู้จดทะเบียนเป็นจำนวนมากจึงอาจก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบในอนาคตหากยังมีการเติบโตต่อไปใน

⁶⁵ ดู paragraph 9 ของ The National Arbitration Forum’s Supplemental Rules to ICANN’s Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy.

⁶⁶ ข้อมูลจาก <http://www.itu.int/net/cctlds/>

⁶⁷ ดูข้อ 2 ของ RFC 1591 Domain Name System Structure and Delegation (1994).

ทิศทางนี้ ดังนั้นจึงมีข้อเสนอให้แบ่งโดเมน .com ออกเป็นชั้นย่อยอีกและการจดทะเบียนในอนาคต จะกระทำที่ชั้นย่อยนี้

2.EDU โดเมนนี้ใช้สำหรับสถาบันการศึกษาทั้งหมดซึ่งได้แก่ มหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน องค์กรทางการศึกษาและความร่วมมือต่างๆเกี่ยวกับการศึกษา อย่างไรก็ตามในปัจจุบันมีข้อจำกัดสำหรับมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย ส่วนโรงเรียนและวิทยาลัยหลักสูตร 2 ปีจะต้องจดทะเบียนกับ ccTLD

3.NET จะใช้กับคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการเครือข่าย นั่นคือ NIC และ NOC คอมพิวเตอร์ในการบริหารและ โหนดคอมพิวเตอร์ โดยลูกค้าของผู้ให้บริการเครือข่ายจะต้องมีโดเมนเนมเป็นของตนเอง ไม่ใช่ .net เป็นโดเมนเนมโดยตรง

4.ORG เป็น TLD จิปาถะสำหรับองค์กรที่ไม่เฉพาะเจาะจง เช่น องค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐ

5.INT ใช้สำหรับองค์กรที่ก่อตั้งขึ้นโดยสนธิสัญญาระหว่างประเทศ

โดเมนเนมที่ใช้เฉพาะในสหรัฐอเมริกาคือ

1.GOV เดิมเป็นโดเมนเนมที่สำหรับหน่วยงานหรือตัวแทนของรัฐบาล แต่ปัจจุบันจะใช้เฉพาะตัวแทนของรัฐบาลกลางเท่านั้น สำหรับตัวแทนของรัฐบาลมลรัฐและท้องถิ่นจะใช้ ccTLD แทน

2.MIL โดเมนเนมนี้จะใช้สำหรับกิจการทหารเท่านั้น

3.1.2 การบริหารโดเมนเนมที่มีการจัดสรร (The Administration of Delegated Domains)

ผู้รับผิดชอบในการประสานงานและจัดการระบบ DNS คือ IANA สำหรับการดูแลระบบ DNS ประจำวันและการรับสมัครโดเมนเนมใหม่ Central Internet Registry (IR) จะเป็นผู้ดำเนินการ โดยมีคำปรึกษากับ IANA หน่วยงานสำหรับการจดทะเบียนภายใต้ TLD ประเภทต่าง ๆ ได้แก่⁶⁸

1) SLD ภายใต้ .com .edu .org .net และ .gov ให้จดทะเบียนกับ IR ที่เว็บไซต์ internic.net

2) SLD ภายใต้ .mil ให้จดทะเบียนกับ DDN Registry ที่เว็บไซต์ nic.ddn.mil

3) SLD ภายใต้ .int ให้จดทะเบียนกับ PVM ที่เว็บไซต์ isi.edu

สำหรับการจัดทำ TLD ใหม่จะต้องส่งคำขอยัง InterNIC ส่วนหน่วยงานจดทะเบียน ส่วนภูมิภาคทั้งสาม คือ APNIC, RIPE-NCC รวมทั้ง InterNIC จะทำหน้าที่ช่วยบริหารระบบ DNS และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการบริหารของประเทศต่าง ๆ

การใช้นโยบายจะเกี่ยวข้องเมื่อมีการสร้าง TLD ขึ้นใหม่และเมื่อมีความจำเป็นในการเปลี่ยนผู้จัดการดูแลโดเมนเนมจากฝ่ายหนึ่งเป็นอีกฝ่ายหนึ่ง เมื่อมีการสร้างโดเมนเนมใหม่ ก็จะมี

⁶⁸ ข้อ 3 ของ RFC 1591 Domain Name System Structure and Delegation (1994).

การกำหนด Designated Manager ขึ้นเพื่อดูแลเสมอ การใช้นโยบายนี้ยังเกี่ยวข้องในกรณีที่มีการกำหนดโดเมนย่อย (Sub-domain) และการกำหนดพื้นที่สำหรับชื่อ DNS ทั้งหมดด้วย

ประเด็นหลักที่มีการคำนึงถึงในการเลือก Designated Manager สำหรับการบริหารโดเมนเนมคือ จะต้องครอบคลุมความรับผิดชอบที่จำเป็นทั้งหมด มีคุณสมบัติทั้งในด้านความสามารถ ความซื่อตรงและเป็นธรรม ซึ่งมีหลักสำคัญในการจัดการดังนี้⁶⁹

1) ข้อกำหนดหลักสำหรับโดเมนแต่ละชื่อคือ ต้องมี Designated manager ในการกำกับดูแลพื้นที่สำหรับชื่อ ในกรณีที่ใช้ ccTLD จะต้องเป็นผู้จัดการคอยกำกับดูแลและดำเนินการระบบ DNS ในประเทศนั้น โดยจะต้องดำเนินงานบนอินเทอร์เน็ต มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตโปรโตคอล (IP) เข้ากับเนมเซิร์ฟเวอร์และอีเมลไปยังการบริหารของผู้จัดการ โดยต้องมีการติดต่อทั้งทางบริหารและทางเทคนิคแก่โดเมนแต่ละชื่อ และสำหรับ ccTLD นั้นอย่างน้อยการติดต่อทางด้านบริหารจะต้องอยู่ภายในประเทศ

2) ผู้รับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายเหล่านี้จะทำหน้าที่เป็นทราสต์สำหรับโดเมนเนมที่ได้รับมอบหมายและให้บริการแก่ชุมชน ส่วน Designated manager จะทำหน้าที่เป็นทราสต์ของทั้ง gTLD และ ccTLD

3) Designated manager ต้องให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายที่ต้องการโดเมนเนมกล่าวคือ ต้องใช้หลักการเดียวกันสำหรับทุกคำร้องโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ ทั้งผู้ใช้ทางการศึกษาและทางการค้าต้องได้รับการปฏิบัติด้วยหลักความเสมอภาค

สำหรับโดเมนย่อยภายใต้ TLD นั้น ไม่มีการวางข้อกำหนดมากไปกว่าข้อกำหนดสำหรับ TLD ที่อยู่เหนือโดเมนย่อยอันนั้น กล่าวคือจะนำข้อกำหนดในบันทึกนี้มาใช้เช่นกัน นอกจากนี้โดเมนย่อยต่างๆ ยังอาจมีการจัดการโดเมนเนมเซิร์ฟเวอร์ของตนเองได้อีกโดยการจัดหาข้อมูลที่ผู้จัดการโดเมนเนมรายย่อยเห็นว่าเหมาะสม

4) ผู้ที่ถือว่ามีส่วนได้เสียในโดเมนเนมคือ Designated manager ส่วน IANA จะเข้ามามีบทบาทก็ต่อเมื่อ Designated manager มีการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

อย่างไรก็ตาม คู่กรณีฝ่ายที่มีผลประโยชน์สามารถออกเสียงในการเลือกตั้ง Designated manager ได้ จะมีอยู่สองกรณีเท่านั้นที่ IANA และ Central IR จะสามารถกำหนด TLD ขึ้นใหม่และมอบหมายให้จัดการเฉพาะบางส่วน นั่นคือ

1. มีคู่กรณีไม่เห็นพ้องกัน หรือ
2. ฝ่ายที่ยื่นคำขอไม่สามารถแสดงให้เห็นว่าสามารถให้บริการได้ทั่วประเทศ

⁶⁹ Ibid.

The Internet DNS Names Review Board (IDNB) เป็นคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นโดย IANA ทำหน้าที่เป็นคณะผู้ตรวจสอบสำหรับกรณีพิพาทระหว่างคู่กรณีโดยคำตัดสินของ IDNB จะมีผลผูกพันคู่กรณี

5) Designated manager ต้องจัดการระบบ DNS ในส่วนโดเมนเนมที่กำหนดและมอบหมายโดเมนย่อยพร้อมทั้งบริหารเนมเซิร์ฟเวอร์ในทางเทคนิคและปฏิบัติตามคำแนะนำของ Central IR หรือผู้จัดการ โดเมนเนมที่ระดับสูงกว่าแล้วแต่กรณีในการจัดการกับคำร้องเรียนและฐานข้อมูล

นอกจากนี้จะต้องมีเนมเซิร์ฟเวอร์ขั้นปฐมภูมิและทุติยภูมิที่มีการเชื่อมต่อ IP เข้ากับอินเทอร์เน็ตและสามารถตรวจสอบสถานะการปฏิบัติงานและความถูกต้องของฐานข้อมูลได้โดยง่าย

กรณีมีปัญหาต่อเนื่องเกี่ยวกับการบริหารโดเมน อาจมีการเพิกถอนการแต่งตั้ง Designated manager คนเดิมและแต่งตั้งคนใหม่ขึ้นแทนได้

6) ในการโอนหน้าที่ที่รับผิดชอบของ Designated manager จากหน่วยงานหนึ่งไปยังหน่วยงานหนึ่ง ผู้จัดการในระดับที่สูงกว่าจะต้องได้รับการแจ้งถึงการโอนว่าได้รับความเห็นชอบทั้งสองฝ่ายจากทั้งหน่วยงานเดิมและหน่วยงานใหม่

3.1.3 สิทธิในชื่อ⁷⁰

1) ในส่วนชื่อและเครื่องหมายการค้า

ในกรณีมีข้อพิพาทระหว่างผู้จดทะเบียนโดเมนเนมเกี่ยวกับชื่อ ผู้มีอำนาจรับจดทะเบียนจะไม่มีบทบาทหรือความรับผิดชอบใดๆ นอกจากการให้ข้อมูลในการติดต่อแก้ทั้งสองฝ่าย

การจดทะเบียนโดเมนเนมไม่ก่อให้เกิดสถานะในเรื่องเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด เป็นความรับผิดชอบของผู้จดทะเบียนเองที่จะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้ละเมิดในเครื่องหมายการค้าของผู้อื่น

2) ในส่วนรหัสชื่อประเทศ

IANA ไม่ใช่ผู้มีหน้าที่พิจารณาถึงสถานะความเป็นประเทศ การเลือกรายการตาม ISO 3166 เป็น ccTLD เป็นไปตามขั้นตอนในการกำหนดว่าควรมีนิติบุคคลโดยอยู่ในรายการหรือไม่เท่านั้น

⁷⁰ ข้อ 4 ของ RFC 1591 Domain Name System Structure and Delegation (1994).

4. InterNIC

4.1 Policy on policies

หลักการสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการใช้นโยบายในการแก้ปัญหาข้อพิพาท โดเมนเนมของ InterNIC คือ นโยบายในการใช้นโยบาย (Policy on policies) ซึ่งนโยบายดังกล่าวจะเกี่ยวข้องกับขั้นตอนการดำเนินงานและหน้าในการจดทะเบียน การวางหลักนโยบายนี้เกิดจากการที่ InterNIC และผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั้งหลายได้ระบุถึงปัญหาที่จำเป็นต้องมีนโยบายในการดำเนินการเพื่อให้เกิดความชัดเจนแก่คำแนะนำที่ InterNIC ได้กำหนดขึ้น เมื่อทราบถึงปัญหาแล้วก็จะพัฒนานโยบายและประกาศลงใน rs-info และ rs-talk mailing lists ร่างนโยบายจะมีการชี้ประเด็นอย่างชัดเจน มีการวางข้อเสนอแนะและกำหนดแผนในการดำเนินงาน นโยบายฉบับสุดท้ายและร่างนโยบายจะมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนโดยจะแสดงไว้ที่เว็บไซต์ 2 แห่งคือ <ftp://rs.internic/policies> และ <http://rs.internic.net/policy>⁷¹

ในการกำหนดนโยบายและกระบวนการในการตรวจสอบมีขั้นตอนดังนี้

1. กระบวนการเสนอร่างนโยบาย

ในขั้นนี้จะระบุถึงปัญหาหรือประเด็นในทางปฏิบัติงานที่จำเป็นต้องมีการให้ความชัดเจนหรือคำแนะนำ

2. กระบวนการในการประกาศ

การร่างนโยบายจะประกาศลงใน rs-info โดยมีกรอบระยะเวลาในการอภิปรายและการให้ความเห็น

3. การให้ความเห็น การกร่างใหม่และกระบวนการตรวจสอบ

การทบทวนร่างจะก่อให้เกิดมุมมองที่มีการพิจารณาว่าสำคัญที่สุด เมื่อได้ร่างที่มีความแน่นอนก็จะมีการประกาศใช้นโยบาย หากไม่มีคำคัดค้านที่เป็นสาระสำคัญก็จะประกาศวันมีผลใช้บังคับของนโยบาย และในฐานะที่เป็นหน่วยการจดทะเบียนกลาง InterNIC จะต้องพยายามรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มต่างๆ ดังนั้นในกรณีที่มีข้อสรุปหรือความเห็นอย่างหลากหลายในขั้นตอนการให้ความเห็น InterNIC จะสงวนสิทธิ์ที่จะยุติการโต้เถียงได้

* ประกาศรายการ mailing list เฉพาะที่มีการตกลงไว้เกี่ยวกับนโยบายบริการจดทะเบียนกระบวนการต่างๆ รวมทั้งเครื่องมือและ template ของ InterNIC ซึ่งเป็นเวทีหลักที่ InterNIC ใช้ประกาศร่างและนโยบายฉบับสุดท้าย

** รายการอภิปรายที่มีการตกลงเกี่ยวกับนโยบายบริการจดทะเบียน กระบวนการต่างๆ รวมทั้งเครื่องมือและ template ของ InterNIC ซึ่งเป็นเวทีหลักที่ใช้แสดงความเห็นเกี่ยวกับร่างนโยบายระหว่างสมาชิก

⁷¹ ดู <ftp://rs.internic.net/policy/internic/internic-gen-2.txt>

4. ร่างการเปลี่ยนแปลงนโยบายและการประกาศ

เอกสารในขั้นสุดท้ายจะมีการประกาศลงใน rs-info และแสดงไว้ทั้งที่ FTP site และ WWW site

5. กระบวนการเพิกถอนนโยบาย

การประกาศในรอบครั้งปีจะเป็นสิ่งบ่งชี้ว่านโยบายใดยังคงมีผลบังคับใช้หรือล้าสมัยและไม่เหมาะสมในการนำมาใช้อีกต่อไป

เวทิดังกล่าวจะอาศัยการใช้อีเมลล์ rs-talk และ rs-info list เป็นสำคัญ เมื่อมีนโยบายใดที่ล้าสมัยก็จะมีการประกาศในเวทิดังกล่าวโดยมีการตั้งชื่อใหม่เพื่อบ่งบอกถึงสถานะอย่างชัดเจน

4.2 การศึกษาถึงผลของการเลิกสัญญาความร่วมมือระหว่างรัฐบาลสหรัฐอเมริกาและบริษัท Network Solution เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักกฎหมายระหว่างประเทศ

การเลิกสัญญาความร่วมมือระหว่างรัฐบาลสหรัฐอเมริกาและบริษัท Network Solution ในเรื่องการเป็นผู้ให้บริการจดทะเบียนโดเมนเนมเมื่อเดือนกันยายน 1998 มีผลกระทบต่อโครงสร้างระบบการจดทะเบียนโดเมนเนมในอนาคต เนื่องจากได้มีแนวคิดใหม่ในการส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันในการจัดสรรพื้นที่สำหรับโดเมนเนมต่างจากเดิมที่มีการอนุญาตเพียงรายเดียวซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในลักษณะการผูกขาด

ผลจากการเลิกสัญญานี้ NSI จะมีสถานะ สิทธิและหน้าที่ใหม่ ซึ่งเป็นส่วนที่ต้องมีการพิจารณาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักกฎหมายสำหรับใช้กับประเทศต่าง ๆ ต่อไป

การเลิกสัญญาได้ก่อให้เกิดสถานะใหม่กับ NSI ดังนี้⁷²

1. NSI จะแยกงานหน่วยทะเบียน (Registry) และงานผู้รับจดทะเบียน (Registrar) ออกจากกันอย่างชัดเจน โดย NSI ยังคงเป็นผู้รับจดทะเบียนสำหรับโดเมนเนม .com, .net และ .org แต่อยู่บนหลักของการเป็นหน่วยทะเบียนร่วมกัน (shared-registry basis) สำหรับงานในส่วนการรับจดทะเบียนโดเมนเนม.edu จะเปลี่ยนไปเป็นของหน่วยงานที่ไม่แสวงกำไร ในส่วนหน้าที่การเป็นหน่วยทะเบียนนั้น จะต้องปฏิบัติต่อผู้รับจดทะเบียนทุกรายตามหลักการไม่เลือกปฏิบัติ (non-discriminatory basis) และกำหนดราคาค่าบริการตามสูตรที่ตกลงกันไว้สำหรับระยะเวลาหนึ่ง

2. ในช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นระบบหน่วยทะเบียนร่วมกันอย่างเต็มขั้นนั้น NSI จะพัฒนา (หรืออนุญาตให้ใช้สิทธิ) และจัดให้ใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพร่วมกันระหว่างผู้รับจดทะเบียนในการจดทะเบียนโดเมนเนมระดับบน ดังนั้นผู้รับจดทะเบียนจึงสามารถจดทะเบียนโดเมนเนมเมื่อใดก็ได้ในเวลาที่ได้ตกลงกัน

⁷² ดู A Proposal to Improve Technical Management of Internet Names and Addresses Discussion Draft 1/30/98 ของ Department of Commerce ประเทศสหรัฐอเมริกา.

3.NSI จะส่งมอบสำเนาและเอกสารข้อมูล ซอฟต์แวร์และสิทธิการดำเนินงานที่เหมาะสมตามทรัพย์สินทางปัญญาอื่น ๆ ภายใต้สัญญาความร่วมมือดังกล่าวให้แก่รัฐบาลสหรัฐอเมริกาเพื่อใช้ในหน่วยงานใหม่ให้เกิดประโยชน์ต่ออินเทอร์เน็ต

4.NSI จะเปลี่ยนหน้าที่ในการควบคุมเซิร์ฟเวอร์หลักและการจัดการระบบเซิร์ฟเวอร์เมื่อได้รับคำบอกกล่าวจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกา

5.NSI ตกลงที่จะดำเนินการตามข้อกำหนดสำหรับหน่วยทะเบียนและผู้รับจดทะเบียนที่ได้กำหนดไว้ในข้อเสนอฉบับนี้